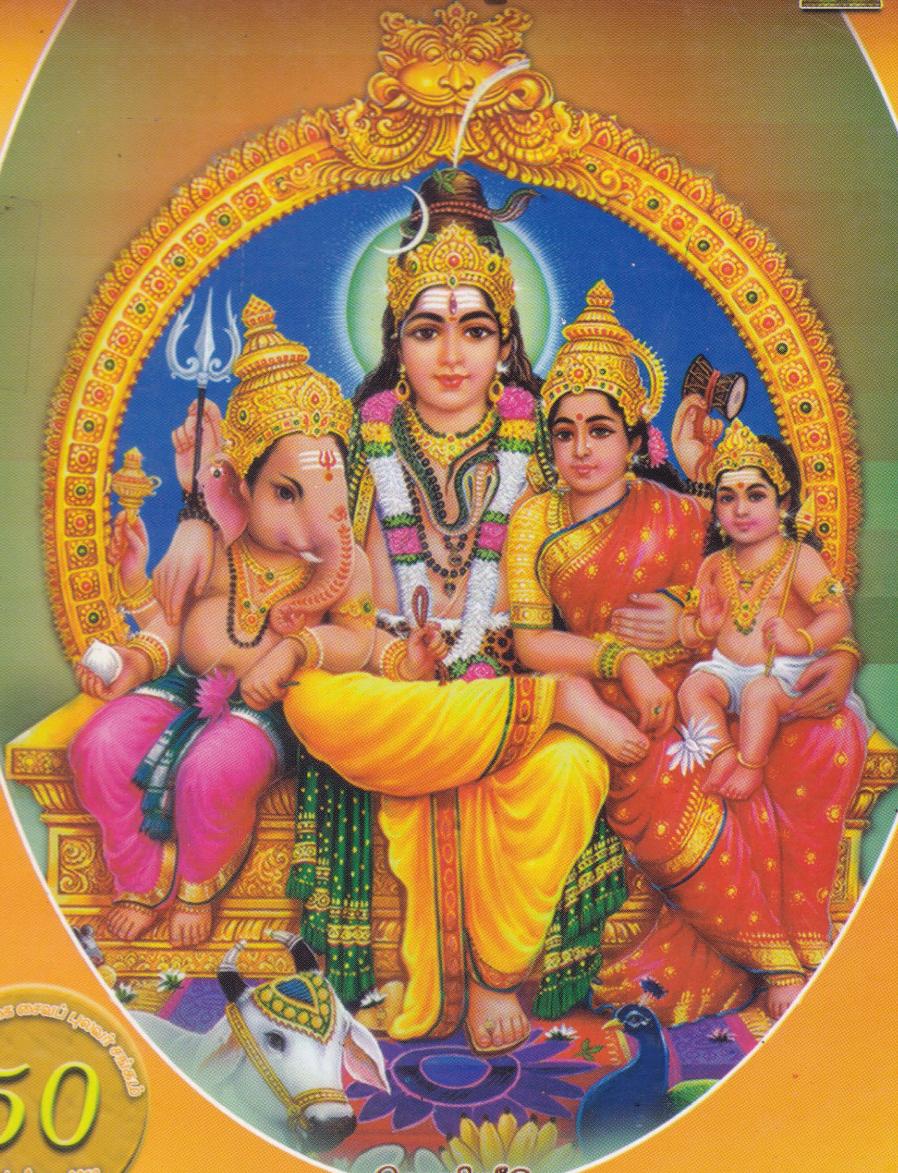

ஓ
ஸ்வையம்
ஓம் நமசிவாய

தைவப்புலவர்

வெளியீடு:

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்

—
சிவமயம்

அக்ல இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தை ஆரம்பத்து வளர்த்து சிவனை சேர்ந்தவர்களான

- இ சைவப்புலவர், சைவப்புலவர்மணி, சைவடுசணம்,
வித்துவான் வ. செல்லையா
- இ சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர், சைவடுசணம்,
கலாநிதி. வ. கந்தசாமி
- இ சைவப்புலவர், பண்டிதை, சிவத்துமிழ்ச்சௌல்வி, கலாநிதி
தங்கம்மா அய்யாக்குட்டி
- இ சைவப்புலவர், பண்டிதர் கி. திருநாவுக்கரசு
- இ சைவப்புலவர், வித்துவான் சச்சிதானந்தசிவம்
- ~~இ சைவப்புலவர், கூல்வி ஸிவாஜி நான்தா~~
- இ சைவப்புலவர் நா. க. தங்கரத்தினம்
- இ சைவப்புலவர் அருணாசலதேசிகர்
அகியோருக்கு நெற்றாலை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்

153, காங்கேசன்துறை வீதி,

கொக்குவில்.

தொ. பே. இல : +94212223458

இதழ் ஆசிரியர் : சைவப்புலவர் செ. கந்த சத்தியதாசன்
துணை ஆசிரியர் : சைவப்புலவர் க. நித்திய தசீரான்

—
சிவமயம்
பொருளடக்கம்

பக்கம்

சைவசமய கலைப் போட்டிகள் - பஞ்சபுராணம் ஒதல்	1
சைவம்புலவன் சைவம்பிரகாசிக்க வாழ்க	3
சைவம்புலவன் இதழாசிரியர்	4
சைவசமயக் கலைப்போட்டிகள் - அபிந்யநடனம்	8
சைவசமயக் கலைப்போட்டிகள் - பேச்சுப்போட்டி	9
சைவசமயக் கலைப்போட்டிகள் - இசைநாடகம்	13
திருவாசகத்தில் மணிவாசகர் காணும் சிவவழவங்கள்	19
சைவசித்தாந்த வினாக்கள்	33
ஊனுபாம்பு ஆஸயம்	37
சுதரதன் சங்கிரகமும் வெள்ளூறு விருதுபை	40
சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆன்மா	45
ஆச்சிரமதர்மக் கோட்பாடு	50
கணபதி வழியாடும் காரிய சித்தியும்	56
இளங்சைவம்புலவர் தேர்வு வினாவிடை - சாத்திரம்	70
வினாவிடை - உரைநடை	73
சைவசித்தாந்தம் விடைகள்	77
சைவசித்தாந்த விளக்கப்படம்	81

உ

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”
அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பொன்னியா
சைவசமயக் கலைப் போற்றகள்

பஞ்சபுராணம் ஒதல்

திருச்சிற்றம் பலம்

தேவாரம்

பண் : புறநீர்மை
 தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியும் தொழிலர்பால் நீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலும் சனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருவாசகம்

இராகம் : மோகனம்
 சோதியே சுடரே சூழோளி விளக்கே
 சுரிகுழற் பண்ணமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
 பங்கயத் தயனுமால் அறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
 நிறைமலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆகரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே என்றஞ் எாயே.

திருவிசைப்பா

பண் : பஞ்சமம்

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண் டு

பண் : பஞ்சமம்

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
 அணியுடை ஆதிரை நாள்
 நாரா யண்ணொடு நான்முகன் அங்கி
 இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
 திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பெரியபுராணம்

இராகம் : மத்தியமாவதி

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
 அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
 திருந்து சாத்விகமே ஆக
 இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
 எல்லையில் தனிப்பெரும் கூத்தின்
 வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.
 திருச்சிற்றம்பலம்

(சைவப் பண்பாட்டுக் கோலத்தில் நின்று பக்தியுடன் ஒதவேண்டும்)

சைவப்புலவன் சைவம் பிரகாசிக்க வாழ்க

சைவப்புலவன் என்ற இதழ் முதன் முறையாக சைவப்புலவர் சங்கப் பொன்விழாவினை முன்னிட்டு வெளியிடப்படுகின்றமை மிகவும் மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் சைவப்புலமை சான்ற சைவப்புலவர்களைத் தகுதிவாய்ந்த பரீட்சை மூலம் தேர்ந்து பட்டமளித்து வெளிப்படுத்தி இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் சைவப்பணியாற்ற வழிப்படுத்தி வருகின்றமையை யாவரும் அறிவர்.

பழந்தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய, சமய நூல்களை ஆழ்ந்து அகன்று கற்றுத் தேர்ந்து தாம் பெற்ற இன்பத்தை ஏனைய மக்களுக்கும் சிறப்பாகச் சைவப் பெருமக்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற வேணவா கொண்டுமூக்கும் சைவப்புலவர்கள் இளஞ்சைவச்சிறார்களும் சைவசமய அறிவுடனும் பண்பாட்டுணர்வுடனும் வாழவேண்டுமெனக் கருதிப் பாடசாலை, கல்லூரி மட்டங்களிலும் பண்ணிசை, புராணபடங்கள், பேச்சு, வினாடிவினாவிடை, நாடகம், கதாப் பிரசங்கம் போன்ற துறைகள் மூலம் சைவத் தமிழ் எழுச்சியை, போட்டி நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் பங்குபற்றுச் செய்து பரிசு வழங்கி ஊக்குவித்து வருவது பல்லாண்டுகளாக நடைபெறும் நிகழ்வாகும்.

பொன்விழாவினை முன்னிட்டு நடைபெற உள்ள பாடசாலை மட்டப் போட்டிக்குரிய பண்ணிசை, அபிநிய நடனம், பேச்சு, இசைநாடகம், வினாவிடை என்பவற்றுக்குரிய விடயங்களையும் மற்றும் கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியதான் சைவப்புலவன் இதழ் இம்முறை வெளிவருகின்றது.

எதிர்காலத்தில் இன்னும் புதிய அம்சங்களை உள்ளடக்கிய இதழாக விரிவடைந்து எல்லோர்க்கும் பயனுடையதாக மினிர வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

அ.இ.சை.பு.சங்கம்,

153, காங்கேசனத்துறை வீதி,
கொக்குவில், இலங்கை

சைவப்புலவர்

மு. தீருஞானசம்பந்தபிள்ளை

தலைவர்.

தொ. பே. இல. +94212223458

1

சைவப்புலவன்

விக்ரம்
2010
ஆவணி

அகில திலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம்
பதிவு இல : HA/ 4/ J/ 25, 30.09.1960

மேற்படி சங்கமானது இந்திய சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தை தனது தாய்ச்சங்கமாகக் கொண்டு 1960.03.30இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் தலைவராக வ. செல்லையா, செயலாளராக ச. சச்சிதானந்தசிவம், பொருளாளராக செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தெரிவு செய்யப்பட்டு கடமையாற்றினர். ஆரம்பகாலங்களில் இந்தியா சைவசித்தாந்த சமாஜத்தினர் சைவப்புலவர், இளஞ்சைவப்புலவர் தேர்வுகளுக்கான வினாத்தாள்களை இங்கேயனுப்பி தேர்வுகளை நடாத்திப் பட்டங்களை வழங்கியது. எனினும் காலப்போக்கில் இச்சங்கம் சுயமாகத் தொழிற்படத் தொடங்கியது.

வருடந்தோறும் சைவமகாநாடுகளை யாழிப்பாணம், மட்டக்களப்பு, கண்டி, திருகோணமலை, வவுனியா எனப்பல இடங்களிலும் நடாத்தி அற ஒழுக்கங்களையும், தர்ம சிந்தனைகளையும் சமுதாயத்தில் வளர்த்து வந்தது. அவ்வப்போது ஊரில் சைவப் பணிசெய்யும் சைவசமயப் பெரியார்களுக்கு அவர்களின் சேவையைப் பாராட்டி பட்டமளித்து கெளரவித்தது. பல சமய ஞானநூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டும் வந்தது. யுத்த சூழ்நிலைகள் காரணமாக சிலகாலம் இப்பணிகள் தடைப்பட்டுக் கொண்டதும் சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் சைவப் புலவர்களை உருவாக்குதல் ஆகும். அந்த வகையில் வருடந்தோறும் இளஞ்சைவப்புலவர், சைவப்புலவர் பரீட்சைகளை நடாத்தி பட்டமளித்து வருகிறது.

வருடந்தோறும் சித்திரைமாதத்தில் நடைபெறும் இப்பரீட்சை சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம், தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், உரைநடை, சைவசமய வரலாறு என ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டு நடைபெறுகிறது. 2000 ஆண்டுமுதல் மீண்டும் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணம் வண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலயத்தில் சனி, ஞாயிறு தினங்களில் விரிவுரை வகுப்புக்கள் புலமை வாய்ந்த சைவப்புலவர்களால் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

இச்சங்கமானது குறிப்பாக உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்றுவிட்டு இருக்கும் மாணவர்களையும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் நன்கு பயிற்றுவித்துப் பண்பாளனாக ஆக்குவதோடு, விதிவசத்தால் வேறுதுறையில் புகுந்து பின் சமயசிந்தனை ஏற்பட்டு வந்தவர்களுக்கும், ஞானநூல்களைக் கற்க வேண்டும் என விரும்புவர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்கும் சங்கமாக விளங்குகின்றது. கல்வியியற் கல்லூரி புகுமுகத் தேர் விலும், யாழ் பல் கலைக்கழக சைவசித்தாந்த முதுகலைமானி கற்பதற்கும் சைவப்புலவர் பட்டத்தை ஒரு தகுதியாக ஏற்றுள்ளமை எமக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றது.

முதியோர் கல்வி நிலையமாகவும், முதியோரின் தனிமையைப் போக்கி அவர்களை இளம் தலை முறையினருடன் இணைத்துக் கொள்ளும் நிலையமாகவும், மூன்றாம் நிலைக்கல்வி எனும் வகையில் தொழிற்கல்வியை வழங்கி நல் ஆசிரியரை உருவாக்கும் நிலையமாகவும் விளங்கி நாட்டில் நல்ல பண்புள்ள, சைவச்சொற்பொழிவாளர்களை உருவாக்கி மனிதாபிமானமுள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என முனைந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஐம்பதாவது நிறைவு ஆண்டாக பொன்விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் சைவசமயத்தையும், சைவத்தவத்தையும் வளர்ப்பதற்கு எல்லோரையும் வேண்டி நிற்கின்றார்கள். எமது சனாதன தர்மமாக விளங்கும் சைவம் நிலைகுலையாமல் பாதுகாப்பதற்கும் மதமாற்றங்களைத் தடுப்பதற்கும் சைவமக்கள் ஒவ்வொருவரும் முன்வரவேண்டும்.

எமது சைவசமயத்தை நாம் பாதுகாக்காவிட்டால் வேறுயார் நமக்குப் பாதுகாத்து தர இருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். தம் தம் ஊர்களில் செயற்படவேண்டும்.

இன்று நம் சைவசமயம், சைவகித்தாந்த தத்துவம் கூறும் கொள்கைகளுக்கு மாறான போக்கில் ஆலயங்களும் கிரியைமுறைகளும் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. புனிதமான நாயன்மார்கள் போன்ற அருளாளர்களின் திருமுறைப் பாடல்கள், தோத்திரப்பாடல்கள் இசைக்க வேண்டிய ஆலயங்களில் பக்திப்பாடல்கள் இசைப்பதும் நாதஸ்வரம் போன்றவற்றில் சினிமாப்பாடல்கள் இசைப்பதும் கண்டிக்கப் படவேண்டிய விடயமாகின்றது. மேலும் கோயில்கள் புனிதமான பிரதேசங்கள் அவற்றைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டியது ஒவ்வொருவருடைய கடமையாகின்றது. சில ஆலயங்களில் வேவியே பயிரை மேய்ந்தது போல அடியார்களே கச்சான் கோது முதல் பல குப்பைக்கழன் களை ஆலய வளாகங்களில் வீசி அசிங்கப்படுத்தி பாவங்களைச் சேர்த்துக் கொள்கின்றார்கள். கற்பூரத்தை கடதாசியுடன் ஏற்றுகிறார்கள். திருந்றை ஒரு விரலால் அணிகிறார்கள். மிகுதி விபூதியை தூணிலும், சுவரிலும் நிலத்திலும் சிந்துகிறார்கள். கண்ணனையே பளிச்சிடும் மின்குமிழ்களை எம்பெருமானுக்கு முன்னே பிடிக்கின்றார்கள். தேவையில்லாத வார்த்தைகளை ஆலயத்தில் பேசுகிறார்கள். இவையிவ்வாறு இருக்க பெரிய ஆலயங்களில் சில தொண்டர் நிறுவனத் தொண்டர்கள் உண்மையான வழிபாடு என்ன எப்படிச் செய்யவேண்டும் எனத் தெரியாது வழிபடவரும் மெய் அடியார்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்வதோடு பிழையான வழிகாட்டல்களையும் செய்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு எமது சமய வழிபாட்டு முறையில் காணப்படும் தவறுகளை நீக்கி உண்மையான ஆன்மீக நோக்கம் நிறைவேற ஆலயங்களில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, பஜனை நடாத்துதல், தக்கவர்களைக் கொண்டு சைவ சமயப் பிரசங்கங்கள், கதாப்பிரசங்கங்கள் செய்வித்தல், பண்ணிசைக் கச்சேரி, வில்லுப்பாட்டு போன்ற நிகழ்வுகளையும் நடாத்தி எமது சைவப்பாரம்பரியத்தை பேண நாம் முன்வர வேண்டும். நிர்வாகசபையில் சைவம் தெரிந்தவர்கள், சைவப்புலவர்களை

இனைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நோக்கங்களை நிறைவேற்ற என்றும் எமது சங்கம் தயாராக இருக்கின்றது.

பக்களைப் பாதுகாப்பதும் ஆலயங்களில் கோழுசை செய்வதும் எமது முக்கிய கடமை என்பதை உணர்வதோடு எல்லா உயிர்களிலும் சிவனைக் கண்டு பிறவுயிர்களை இம்சிக்கக் கூடாது, கொலை செய்யக்கூடாது, கொன்றதை உண்ணக்கூடாது, மதுப் பாவனையை முற்றாக ஒழிக்க வேண்டும், சிறிய ஆலயங்களில் வேள்வி என்ற பெயரில் ஆடு, கோழி பலியிடுவதைத் தவிர்க்க எல்லோரும் முன்வர வேண்டும்.

பொன்விழா ஆண்டிலே சைவ மகாநாடும், 50வது பட்டமளிப்பு விழாவும், பொன் மலர் வெளியீடும், கலைப்போட்டிகளின் பரிசளிப்பு விழாவும், சைவ அறிஞர்கள் கொரவிப்பும் சிவதீட்சை வழங்கலும் பின்வரும் இடங்களில் புரட்டாதி மாதத்தில் நடைபெற உள்ளது.

1. கொழும்பு - சைவப்புலவர் சைவபூஷணம்

வ. செல்லையா அரங்கு

2. யாழிப்பாணம் - சைவப்புலவர் ச. சச்சிதானந்தசிவம்
அரங்கு

3. மட்டக்களப்பு - சைவப்புலவர் அருணாசலதேசிகர்
அரங்கு

4. இலண்டன் - சைவப்புலவர் கலாநிதி அன்னை தங்கம்மா
அப்பாக்குட்டி அரங்கு

இவற்றில் பங்குபற்றி பயன்பெறுமாறு சைவப்பெருமக்களை அன்போடு வேண்டுகிறோம்.

சைவப்புலவன் இதழ் வருடந்தோறும் வெளிவர வேண்டும் என சைவப்புலவர்கள் பலர் விரும்பினார்கள். இப்பொன்விழா ஆண்டிலே திருவருள் கைகூடியுள்ளது. யாவரும் சைவப்புலவனை உவந்து ஏற்று ஆகரவு நல்கவேண்டும் என வேண்டுகிறேன். சைவப்புலவன் வெளிவர உதவிய சங்க உறுப்பினர்களுக்கும், கட்டுரையாளர்களுக்கும், துணை ஆசிரியர் சைவப்புலவர் க. நித்தியத்தீரனுக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

கொரவ செயலாளர்,

அகில இலங்கைச்

சைவப்புலவர் சங்கம்.

சைவப்புலவர்
செ. கந்தசத்தியதாசன்
J.P., M.A. in Saivasiththantham

இதழாசிரியர்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”
அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பொன்விழா
சைவசமயக் கலைப் போட்டிகள்

அபிநய நடனம்

பின்வரும் தேவாரங்களை ஒருவர் பக்தியுடன் பாட இன்னொருவர் அபிநயம் பிடித்து ஆடவேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் : திருவிருத்தம் - திருநாவுக்கரசர்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்
 குமிண் சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற்
 பால் வெண்ணீறும்
 இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாதமும்
 காணப் பெற்றால்
 மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
 இந்த மாநிலத்தே.

திருப்புவணம் - திருத்தாண்டகம் - திருநாவுக்கரசர்

வடிவேறு திரிகுலம் தோன்றும் தோன்றும்
 வளர்சடைமேல் இளமதியம் தோன்றும் தோன்றும்
 கடியேறு கமழ் கொன்றைக் கண்ணி தோன்றும்
 காதில்வெண் குழைதோடு கலந்துதோன்றும்
 இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
 எழில்திகழும் திருமுடியும் இலங்கித் தோன்றும்
 பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 பொழில் திகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

—

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”
அகில லெங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பொன்விழா
சைவசமயக் கலைப் போட்டிகள்

பேச்சுப்போட்டி

கலாபூஷணம் சைவப்புலவர்
 சு. செல்லத்துரை

சைவசமயத்தின் தொன்மையும் மேன்மையும்

சைவசமயம் சிவசம்பந்தமுடையது. இது சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட சமயம். இவ்வண்மையைத் திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில்,

சைவம் சிவனுடன் சம்பந்த மாகுதல்
 சைவம் தனைஅறிந்தே சிவம் சாருதல்
 சைவம் சிவன் தன்னைச் சாராமல் நீங்குதல்
 சைவம் சிவானந்தம் சாயுச்சியமே.

எனத் திட்ட நுட்பமாகக் கூறுகின்றார். சைவசமயம் எப்போது தோன்றியது. எவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று கூற முடியாத வரலாற்றுத் தொன்மை வாய்ந்தது.

சிவவிங்க வழிபாடு வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே உலகளாவிய மட்டத்தில் பல நாடுகளில் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் உண்டு. இன்றும் புலம்பெயர் நாடுகளில் சைவ சமயம் வளர்ச்சியடைந்து வருவதைக் காணலாம்.

இந்தியாவின் வடபகுதியில் நிலவும் சைவம் காஸ்மீர் சைவம் எனப்படுகிறது. நடுப்பகுதியில் நிலவும் சைவம் வீரசைவம் எனப்படுகின்றது. தென்னாட்டில் நிலவும் சைவம் சித்தாந்த சைவம் எனப்படுகின்றது. இவற்றுக்கிடையே சிறிய கொள்கை வேறுபாடுகள் இருப்பினும் இவை சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொள்கின்றன.

சைவசித்தாந்தத்தை தத்துவமாகக் கொண்டு விளங்குவது சித்தாந்த சைவம். இச் சைவம் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி

இலங்கையிலும், மலேசியா, சிங்கப்பூர், கனடா போன்ற பல நாடுகளிலும் நிலவுகிறது.

சைவத்தின் பிரமாண நூல்களாக வேதமும் ஆகமமும் விளங்குகின்றன. இவற்றுள் வேதம் பொதுநால், ஆகமம் சிறப்பு நூல், ஆகமம் சிவாகமம் என்று சொல்லப்படும். மூலாகமங்கள் இருபத்தெட்டு, உபாகமங்களும் 207 உண்டு.

சைவசமய தத்துவங்கள், திருக்கோயில் அமைப்பு முறைகள், சிவாசாரியார் ஒழுக்கம், வழிபாட்டுச் செயல் முறைகள் போன்றபல ஆரிய செய்திகள் ஆகமங்களில் உள்ளன.

சைவசமயம் வேதகாலத்துக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பெருமை கொண்டது. மொகஞ் சதாரோ, கரப் பா அகழ்வாராய்ச்சிகளிலிருந்து ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே சைவநாகரிகம் இருந்தது என் பதற் குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இந்த உண்மையை ஜி. யூ. போப் அவர்கள் தனது திருவாசக மொழிபெயர்ப்பில் “ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே தென்னிந்தியாவில் நிலவிய வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட சமயமே சைவம்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தொல்காப்பியம் பழந்தமிழ் இலக்கண நூல். தமிழ் எழுத்துக்களின் இயல்பு பற்றியும், தமிழ்ச் சொற்களின் அமைப்புப் பற்றியும் இந்நால் தரும் விளக்கங்கள் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எழுத்துக்களுக்கே உயிர் எழுத்து மெய் யெழுத்து உயிர்மெய்யெழுத்து எனப் பெயரிட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்நால் தோன்றப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் பேசும் மக்களிடையே சைவம் தழுவிய கருத்துக்கள் நிலவி இருந்ததற்குத் தொல்காப்பியம் சான்றாகும்.

சைவம் தழுவிய சிந்தனையில் திருக்குறளின் பங்களிப்பு மிக மேலானது. திருக்குறளில் வரும் எக்கருத்துக்களும் சைவத்திற்கு முரணானவை அல்ல. கடவுள் இருக்கிறார் என்பதிலிருந்து அவருடைய திருவடிப்பேறே வாழக்கையின் நோக்கம் என்பதுவரை அனைத்திலும் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களே நிறைந்துள்ளன.

காலத்துக்குக் காலம் வெளியில் இருந்து வந்த ஆரியர், மொகலாயர், ஐரோப்பியர் முதலான பிற மத இனத்தவர்களின்

படையெடுப்புக் களால் சைவசமயம் அவ்வப்போது சிதைக்கப்பட்டதும், மீள் எழுச்சிபெற்றதும் வரலாறாகும்.

கிறிஸ்தவுக்குப்பின் மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ்நாட்டை ஆண்ட களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழில் உள்ள அறிவு நூல்கள் சிதைக்கப்பட்டன. தமிழர் நாகரிகம் சிதைவுற்றது. சமணமும், பௌத்தமும் சைவத்தை நலிவடையச் செய்தன.

இந்த நிலையிற்றான் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் போன்ற அருளாளர்கள் தோன்றித் தமிழும், சைவமும் தழைக்கப் பணிபுரிந்தனர். ஊரூராகச் சென்று கோயில்களில் திருப்பாடல்கள் பாடியும் தொண்டுகள் செய்தும் தமிழகத்தில் சைவ எழுச்சியை உண்டாக்கினர்.

இந்த அருளாளர்கள் இருபத்தேழுபேர் பாடிய திருப்பாடல்கள் பன்னிரண்டு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டன. சைவத்தமிழ்த் தோத்திர நூல்களாக இவை போற்றப் படுகின்றன. இவற்றை இன்றும் பாடிவருகின்றோம்.

பழந்தமிழ் நூல்களிலும் பன்னிருதிருமுறைகளிலும் வேதாகம நூல்களிலும் பரவிக்கிடக்கும் தத்துவக் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்திச் சைவசித்தாந்த தத்துவ நூல்களாகப் பின்னர் வந்த ஞானிகள் தந்தனர். இவை மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்ற பெயரில் பதினான்கு நூல்களாகவுள்ளன. சைவசித்தாந்த தத்துவம் தமிழரின் பேரறிவில் உதித்த பெருங் கொள்கை என ஜி.ஆர். போப் போன்ற உலகப் பேரறிஞர்களால் போற்றப்படுகிறது.

பன்னிரு திருமுறைகளும் பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்களும் தமிழர் போற்றும் சைவத்தின் அடிப்படை நூல்களாக அமைந்துள்ளன. இன்று உலகில் உள்ள சமயங்களில் தொன்மையும், மேன்மையும் மிக்க சமயமாகச் சைவசமயம் கருதப்படுகிறது.

குறைவற்ற நிறைபொருளாக இருக்கும் செம்பொருளைச் சைவம் என்றனர் நம் தமிழர். “கோதிலா அழுதே” “குறைவிலா நிறைவே” “செம் பொருள் துணிவே” “பங்கயத்தயனுமாலறியா நீதியே” என்றெல்லாம் போற்றித் துதித்துப் பயனடைந்தனர்.

கடவுள் என்றும் இறையென்றும் தமிழில் கூறப்படும் சிவனை பிரமம் என்றும் பரப்பிரமம் என்றும் வடமொழியில் கூறுவர். சித்தாந்த தத்துவ உலகில் பதி என்று கூறப்படும்.

சிவம் என்ற சொல்லுக்கு மங்கலம் என்பது பொருள். பதி என்பதற்கு உயிர்களைக் காக்கும் தலைவன் என்பது பொருள். பசுபதி என்பதும் இதே கருத்தாகும். சிவனைச் செம்பொருளாகக் கண்டு போற்றியவர்கள் தென்னாட்டவராகிய தமிழர். ஆயினும் அவன் என்னாட்டினர்க்கும் உரியவன் என்பதை மணிவாசகர்,

“தென்னாட்டைய சிவனே போற்றி
என்னாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

எனப் பாடிப் போற்றுகின்றார்.

ஆதியும் அந்தமுமில்லாத சிவப்பரம் பொருளை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சைவமும் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது என்பது வெள்ளிடைமலை.

சைவசமயத்தவர்களாய நாம் எமது இருப்புக் குலையாமல், புதுவரத்தாக வரும் புறமத அலைகளில் மயங்காமல், நாம் தமிழர். நாம் சைவர் என்ற உறுதியுடன் வாழ்வோம். சைவத்தைப் பேணுவோம் வாழ்வில் உயர்வோம்.

சிவசிவ என்கிலர் தீவினெனயாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினெனமாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவருமாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதிதானே.
வணக்கம்.

(சைவாசாரத்தோடு நின்று பேசுதல் வேண்டும்)

—

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”
**அகில லைங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கம் பொன்னியூ
 சைவசமயக் கலைப் போட்டிகள்**

இசைநாடகம்

கலாபூஷணம் சைவப்புலவர்
 சு. செல்லத்துரை

“யாருக்குச் சொந்தம்”

பாடல்களுக்கு இசையமைத்து, நாடக பாத்திரங்கள், தாம் தாமே பாடி நடிக்க வேண்டும்”

பாத்திரங்கள் : அண்ணன், தம்பி, பொலிஸ், கிழவி

அண்ணன் தம்பி இருவர் சன்னிதி முருகனைத் தரிசிக்கப் போகிறார்கள்)

அண் : சன்னிதி முருகனைத் தரிசிக்கப் போரோம் சாந்தி சமாதானம் வாங்கிடப் போகிறோம்

தம்பி : எங்களைத் தொடர்கின்ற அவலங்கள் ஒட இனியெங்கள் வாழ்விலே இன்பங் கைகூட

அண் : எல்லோர்க்கு மாகத்தான் கும்பிடப் போகிறோம் எங்கள் முருகனை நம்பியே போகிறோம்
 வேறு

அண் : அரக்ரோகரா முருகா அரக்ரோகரா
 அரக்ரோகரா முருகா அரக்ரோகரா
 வேறு

தம்பி : ஆற்றங்கரை வேலவனே அரக்ரோகரா அடியார்க்கு அருள்பவனே அரக்ரோகரா

அண் : போற்றி உன்னை நாம் தொழுதோம் அரக்ரோகரா பொன்னடிகள் தஞ்சமையா அரக்ரோகரா

வீதியோரம் கிடந்த ஏதோ ஒரு பொதியைக் கண்டுவிட்டு

தம்பி : அங்கேபார் வீதியோரம் அதிலேதோ தெரியுதன்னே

அண் : எங்கே இருக்குத்தை எனக்கொருக்கால் காட்டுவாய்ந்

- தம்பி : கிட்டநீ போகாதே தொட்டால் வெடிக்கக்கூடும் வீதியோரம் வெடிபொருட்கள் விதைக்கின்ற காலமிது.
- அன் : (கிட்டப் போய் பார்த்துவிட்டு ஒருதடியால் தட்டிப் பார்த்தல்)
சீலைப்பைக்குள்ளேயேதோ தெரிகிறது போலிருக்கு சாலையோரம் தடியெடுத்துத் தட்டிப் பார்ப்பேன் எட்டிநில்லு
- தம்பி : அடித்திடவும் வெடிக்கவில்லை அதனாலிதில் ஆபத்தில்லை
எடுத்ததனைக் கொண்டுவாரும் என்ன என்று பார்த்திடலாம்
- அன் : தங்கப்பவுன்..... தங்கப்பவுன்..... தங்கப்பவுன்
- தம்பி : அத்தனையும் தங்கப்பவுன் நகைகளான்னே.
- அன் : அடித்திருக்கு அடித்திருக்கு அதிட்டமடா தம்பி அத்தனையும் தங்கப்பவுன் நகைகளாடா தம்பி
- தம்பி : சந்திதி முருகன் தந்த தங்கப் பவுன் அண்ணே நம்பிவந்தோம் முருகன் இங்கு நமக்குத் தந்த பலன்பார்
- அன் : எனக்குத் தான் முருகன் இதைத் தந்திட்டான் தம்பி
- தம்பி : இல்லையில்லை எனக்குத்தான் என்னிடமே தா நீ இருவரும் வாதிட்டுச் சண்டை பிடிக்கிறார்கள் பொலிஸ்காரர் ஒருவர் வருகிறார்)

வேறு

- அன் : நான் தானே பொன்னை எடுத்தேன் - அது எனக்குத்தான் உனக்கிதைத் தரவே நான் மாட்டேன் தரவே நான் மாட்டேன் தரவே நான் மாட்டேன்
- தம்பி : முதலிலே கண்டவன் நானே - பொன்னைக் காட்டிய எனக்குத் தான் தந்திடுவாய் நீ தந்திடுவாய் நீ தந்திடுவாய் நீ
- அன் : எனக்குத் தான் தரமாட்டேன் போந்
- தம்பி : இல்லை எனக்குத் தான் விடமாட்டேன் தாந் இருவரும் இழுபட வழிப்போக்கர் தடுத்தல்) (அடாணா இராகம் விருத்தம்)
- பொலிஸ் : வீதியிலே நின்று கொண்டு வீண் சண்டை ஏன் செய்கின்றீர்

- சாது போல வந்த நீங்கள் சண்டையே செய்யலாமோ
வாதென்ன சொல்வீர் உங்கள் வழக்கை நான்
தீர்த்துவைப்பேன்
- வேதனை வேண்டாமிப்போ விளம்புவீர் விளம்புவீரே
தம்பி : அந்தப் பொன்முடிச்சை நானே முதலிலே கண்டேன்
ஐயா
- அன் : இந்தப் பொன் முடிச்சை நானே முதலிலே எடுத்தேன்
ஐயா
- தம்பி : காட்டிய படியால் தானே இவர் இதை எடுத்தார்
ஐயா
- அன் : எடுத்தவன் நானே ஈது எனக்குத் தான் உரிமை
ஐயா

வேறு

- தம்பி : நான் காட்டாவிட்டால் இவர் எடுப்பாரோ
அன் : நான் எடுக்காவிட்டால் இதுகைக்கு வருமா
தம்பி : எனக்குத்தான்
அன் : இல்லை எனக்குத்தான்
தம்பி : எனக்குத்தான்
அன் : இல்லை எனக்குத்தான் இருவரும் இழுபடல்)
அடாணா இராகம் - விருத்தம்
அன் : சண்டையே வேண்டாம் தம்பி சமாதானமாக
போவோம்
- தம்பி : சரி பாதியாகத் தானே இருவரும் பகிர்ந்திடுவோம்
(இதனைப் பார்த்து நின்ற பொலிஸ்காரர் தலையிடுகின்றார்கள்)
(ஆடிப்பிறப்புக்கு..... மெட்டு)
- பொலிஸ் : உங்களின் தீர்ப்பினை ஏற்றிட முடியாது
இருவருக்கும் இப்பொருள் சேரவே கூடாது
அன் : எங்களின் தீர்ப்பினை எதிர்த்திட நீயார்
என்ன தெரிந்து நீர் இக்கதை பேசுற்றி
- பொலிஸ் : உங்களின் உழைப்பாலே வந்த பொருளோ நீர்
உரிமை கொண்டாடிட எப்படி முடியும்
- அன் : தேடுவாரற்று கிடந்த பொருளினைக்
கண்டெடுத்தோம் அதில் என்ன பிழை

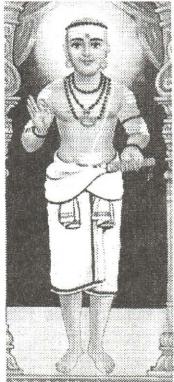
- பொலிஸ் : நடுநிலைமை தவறியே நம்கைக்கு வந்த பொருள் நன்றாக இருந்தாலும் அதை விரும்பக் கூடாது உழைக்காமல் வந்த பொருள் உயர் ந்த தாயிருந்தாலும்
- அதை விரும் பக் கூடாது அப் பொதே மறந்திடனும்.
- அன் : உரிமை கொண்டாடிட எவருமே இல்லையே எடுத்தவர் நாமிதை பங்கிடல்தான் முறை
- பொலிஸ் : கோயிலுக்குப் போற்றோ கொள்ளையடிக்கப் போற்றோ கும்பிடப் போறவர்க்கு கள்ளக்குணம் ஆகாது எவரோ ஒருவர் இதை இழந்து வருந்திடுவார் அவரை நாம்தேடி இதைக் கொடுத்தல் தான் நீதி
- பொலிஸ் பொதியைப் பறித்தெடுத்தல்)
- அன் : அப்படியே செய்திடலாம் அது சரிதான் என்றாலும் இப்பொழுது இப்பொருளை என்னதான் செய்யிற்று
- பொலிஸ் : இருவரும் வாருங் கள் என் பின் னால் இப்பொருளை இழந்தவரைத் தேடிக் கொடுத்திடலாம் வாருங்கள்
- அன் தம் : அப்படியே செய்திடுவோம் வருகின்றோம் வருகின்றோம் முருகா முருகா கிழவியொருத்தி அழுகமுது வருகின்றார்)
- கிழவி : பாடுபட்டு நாம் உழைத்து பக்குவமாய் சேர்த்த பொருள் ஒடிவரும் போதில் எங்கோ கைதவறிப் போனதையோ நாடிழுந்து வீடிழுந்து நாம் அகதியாய் அலைந்து நகையை மட்டும் கொண்டு வந்தேன் அதுவும் கை தவறியதே

- பொலிஸ் : எங்கிருந்து கொண்டு வந்தாய் ஏன் ஓடி வந்தாய் அம்மா
- தன்னந்தனியாக நீயேன் தவித்தோடி வந்தாய் அம்மா
- கிழவி : எங்கள் உனரை விட்டெல்லோரும் இரவிரவாய் இடம்பெயர்ந்தார்
- என்பிள்ளை பேரர்களும் என்னைவிட்டு எங்கோ சென்றார்
- செய்வதொன்றும் தெரியாமல் சிலநாள் இருந்துவிட்டு
- நகையை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு நடைநடையாய் நடந்துவந்தேன்
- பொலிஸ் : நடந்துவரும் போதினிலே நகைப்பொதியேன் தொலைந்ததம்மா
- நாங்கள் அதையறியும்படி நமக்கொருக்கால் சொல்லேன் அம்மா
- கிழவி : இந்தவூரில் வரும் போது யாரோவோர் புண்ணியவான்
- என்னைத் தன் சைக்கிளிலே ஏற்றிவந்தார் அப்பொழுது
- இந்தப்பக்கம் தான் எங்கோ பொதியைக்கை விட்டுவிட்டேன்
- தங்கப்பவுன் நகைப்பொதியை தம்பியரோ கண்டரோ
- கண்டரோ தம்பி பொதியொன்று கண்டரோ தம்பி
- கண்டரோ தம்பி பொதியொன்று கண்டரோ தம்பி
- பொலிஸ் : கண் டோமே அம்மா பொதியினைக் கண்டோமே அம்மா
- ஓடிவரும் போதினிலே நீதவற விட்ட பொதி தேடி எடுத்தோம் இதோ தெருவோரம் கிடந்ததம்மா
- பொதியை வேண்டிப் பார்த்தல்)

கிழவி : என்பொதிதான் தம்பி இது என்பொதிதான் தம்பி
 பொலிஸ் : கவலையினி வேண்டாம் அம்மாதாயே
 கைப் பொருள் நாம் கண் டெடுத் தோம் அம்மாதாயே
 பாடுபட்டுழைத் தொப்பு அம்மாதாயே
 இதோ பக்குவமாய் இருக்குதுபார் அம்மாதாயே
 (கிழவி பொதியை கண்ணிலே ஒற்றிக்கொள்ளுதல்)
 கிழவி : தெய்வம் போல வந்தீர்கள் தம்பிமாரே - உங்களை
 தெண்டனிட்டு கும்பிடுறேன் தம்பிமாரே
 தெய்வம் உம்மைத் தேடிவரும் தம்பிமாரே - உங்களை
 சன்னிதியான் வாழவைப்பான் தம்பிமாரே
 பொலிஸ் : நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
 அன்றே ஒழிய விடல் என்ற திருக்குறளை
 நன்றாக நாங்கள் சிந்தித்து நடந்ததனால்
 இன்றுங்கள் பொதி பெற்றீர் நாமும் நற்பணி செய்தோம்
 எல்லோரும் : உழைக்கும் பொருளே எமக்குச் சொந்தம்
 ஊர்ப்பொருள் எமக்கு ஆகாதே
 அவரவர் உழைப்பில் அவரவர் வாழ்வோம்
 அதுவே சன்னிதியான் சித்தம்
 முற்றும்

அட்டவீரட்டச் செயல்கள்

1. பிரமன் தலை கொய்தது	- திருக்கண்டியூர்
2. அந்தகண அழித்தது	- திருக்கோவலூர்
3. முப்புரங்களை ஏரித்தது	- திருவதிகை
4. தக்கன் செருக்கடக்கியது	- திருப்பறியலூர்
5. ஜலந்தரனைச் சங்கரித்தது	- திருவிற்குடி
6. கஜாசுரன் தோலுரித்தது	- திருவழூர்
7. காமனைக் காய்ந்தது	- திருக்குறுக்கை
8. காலனை உதைத்தது	- திருக்கடவூர்

७

ஓம் நமசிவாய

திருவாசகத்தீல் மணிவாசகர்

காணும் சிவவடிவங்கள்

சைவப்புலவர் சென்னைசாற்செல்வர்

சைவசீத்தாந்த பண்டிதர்

செ. கந்த சத்தியதாசன் M.A.

நமசிவாய வாழ்க நாதன் தான் வாழ்க.

திருவாசகம் என்பது மணிவாசகப் பெருமானால் செய்யப்பட்ட நூல்களில் ஒன்று எட்டாந்திருமுறையில் அவரது திருக்கோவையாருடன் வைத்து எண்ணப்படுகின்றது. இத் திருவாசகம் 51 பகுதிகளைக் கொண்டு 656 பாடல்களையும் (சிலர் 658 என்கிறார்கள்) கொண்டு ஏராளமான சைவசீத்தாந்த உண்மைகளை உள்ளடக்கிய பக்திப் பனுவலாக தேன் சொட்டுகின்றது. இதனுள் சிவபெருமானது பல்வேறு திருவருவ வடிவங்கள் பற்றியும் பாடியுள்ளார். அவை பற்றிச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

“அருவும் உருவும் அறிஞர்க்கறிவாம்

உருவும் உடையான் உளன்” என்னும் திருவருட்பயன் சிவன் சொருப நிலையில் நின்றாலும் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரியும் பொருட்டு தன்னை ஒருபடி கீழேயிறக்கிக் கொண்டு உருவம், நாமம், குணம், குறிகளோடு தடத்த வடிவம் எடுத்து வருகின்றான்.

சிவனது சொருப நிலையை நம்மால் காணமுடியாது. இந்நிலையை மும்முர்த்திகளில் பிரம, விஷ்ணுக்களால் கூட அறிய முடியாத தன்மையை திருவாசகம் பல இடங்களில் கூறுகின்றது.

பிரமன் மால் அறியாப் பெற்றியானே.....

பிரமன் மால் காணாப் பெரியோன் காண்க.....

அரியோடு பிரமற்கு அளவறியாதவன்.....

மாலறியா நான்முகனும் காணாமலையினை.....

தன்னேரில்லோன் தானே காண்க.....

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்.....

இவ்வாறு சொருப நிலையில் இருக்கும் சிவனது சுய ரூபத் தை நம் மால் காணமுடியாது. மணிவாசகரே காணமுடியாது என்கிறார். அவன் நுண்ணுணர்வாகியவன் அப்படியான இறைவன் புவனியில் சேவடி தீண்டிவந்து தனக்கு அருள் செய்த விதத்தையும் சிவன் தடத்த வடிவத்திற்கு இறங் கிய நிலையையும் ஏராளமான இடங் களில் பாடியுள்ளார்.

சிந்தனைக்கரிய சிவமே போற்றி.....

சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க.....

பக்தி வலையிற் படுவோன் காண்க.....

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க.....

நாலுணர்வுணரா நுண்ணியோன் காண்க....

கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்.....

அருபரத்தொருவன் அவனியில் வந்து குருபரனாகி

அருளியபெருமையும்.....”

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க.....

பதியானவன் தடத்தநிலையில் அருவம், அருவுருவம், உருவம் ஆகிய மூன்று வடிவங்களைக் கொள்கின்றான் என்பதையே சிவஞானசித்தியார் பின்வரும் பாடலுடாகக் காட்டுகின்றது.

“அருவமும் உருவா ரூபம் ஆனதும் அன்றி நின்ற

உருவமும் மூன்றும் சொன்ன ஒருவனுக்கு

உள்ளவாமே....”

மேலும் ஆன் மாக்களை ஆட்கொள் ஞவதற் கு எவ்வெவ்வடிவங்கள் தேவையோ அவ்வெவ்வடிவங்களை அவ்வப்போது உருவாக்குபவன் சிவன் என்பதை “நிறுத்திடுவென் நினைந்தவரு நிமலன் தானே...” எனும் சிவஞான சித்தியார் அடிகாட்டி நிற்கின்றது.

இதனை மணிவாசகரும் பல இடங் களில் குறிப்பிடுவதனைப் பின்வரும் அடிகள் காட்டி நிற்கின்றது.

“உருமூன்றுமாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே.....”

அதுவாய் உருவுமாயினான்..... - திருச்சாழல்

அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி

அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான்... - கோத்தும்பி

அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய்..... - கோத்தும்பி
“அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன் மருவும்
திருவாளர் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ”

இவ்வாறு இருக்கும் அருவ வடிவத்தை சிவஞானத்தால்
காணமுடியுமே அன்றி ஊனக்கண் னுக்கு எட்டாது
இந்நிலையில் உலகப்பொருட்கள் அனைத்திலும் எள்ளில்
எண்ணேய் போலவும் சுடுந்தில் சூடுபோலவும், அகர எழுத்துப்
போலவும் ஒன்றாய் உடனாய் வேறாய் சிவன் காணப்படுவான்.

“ஓன்றி நீயல்லை அன்றி ஒன்றில்லை” வேறாதலையும்
சமனாதலையும் குறித்து நிற்கின்றது.

“நீயலாற் பிறிதுமற்றின்மை” என்பது ஒன்றாய் நிற்கும்
தன்மையைக் காட்டி நிற்கின்றது.

“வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி
உயிராகி” நிற்பது ஒன்றாம் தன்மை.

“உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்” நிற்பது உடனாந்தன்மை.

“கோனாகி யான் எனதென் றவரவரைக்
கூத்தாட்டுவானாகி நின்றாயை....” வேறாந்தன்மை யாகும்.

“பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி”

- போற்றித்திரு அகவல்
என அட்டமூர்த்தமாக, நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்,
சூரியன், சந்திரன், எஜமானன் ஆகவும் அதனுள் கலந்துமிருப்
பதையும் மணிவாசகரின் திருவாசகம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.
அட்டமூர்த்தி அழகன் இன்னமுதாய் ஆனந்த வெள்ளத்தான்.....
“நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப் பகலோன்
புலனாய மைந்தனோடு எண்வகையாய்ப் புனர்ந்து நின்றான்
உலகு ஏழ் எனதிசைபத்தும் எனத் தான் ஒருவனுமே
பல ஆகி நின்றவா தோணாக்கம் ஆடமாமோ.”
“அம்பரமே நிலனே அனல் காலோடு அப்பு ஆனவனே.....”
- நீத். விண்

“தண்புனல் விண் கால் நில நெருப்பாம்....”

“விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனைக்கு வேறாகி
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான்.....”

- திருவெம்பாவை

“எள்ளும் எண்ணெயும் போல் நின்ற எந்தையே....”

அருவநிலையில் பொருள் கருக்குள் மறைந்து
சர்வவியாபகியாகவுள்ள சிவன் அருவருவத் திருமேனியாக
சதாசிவனாக ஐம்முகங்களோடும் காணப்படுகின்ற தன்மையை
கீர்த்தித்திருஅகவலில் 20 வரியில் “உற்ற ஐம்முகங்களால்
பணித்தருளியும்...” எனக் கூறுகின்றார்.

இவ்வாறு நின்ற சிவன் சாதாரண ஆன்மாக்கருக்கு
அருள்புரியும் திருநோக்கத்தால் உலகில் பல வடிவங்களை
எடுத்து வந்திருக்கின்றான். இவற்றில் சிவாகமங்கள் 64
வடிவங்கள் முக்கியமானவை என்றும் அதனுள், நடராஜர்,
தெட்சணாழர் ததி, இலிங்கோற்பவர், சந்திரசேகரர்,
அர்த்தநாரீஸ்வரர்.... என 25 வடிவங்கள் சிறப்பானதாகவும்
கொள்ளப்படுகின்றது. இவை எல்லாம் சிவனது வடிவங்கள்
தான். சிவனேதான் எனக் கொள் எலாம். என
சிவஞானசித்தியாரின் பின்வரும் விருத்தப்பா காட்டுகிறது.
“யாதொரு தெய்வங் கொண்டார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம்வருவர் மற்றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படுமிறக்கும் பிறக்கும் மேல்வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலால் இவையிலாதான் அறிந்தருள் செய்வன் அன்றே”

- சிவஞான சித்தியார் சூத் 2.25

அர்த்தநாரீஸ்வரர்

சிவன் தன்னுடைய உடலின் இடப்பாகத்தை
சக்தியாகிய உமைக்குக் கொடுத்து உருவில் ஒன்றாகக்
காணப்படும் வடிவம் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவமாகும்.
மனிவாசகர் இதனை திருக்கோத்தும்பியில் பின்வருமாறு
குறிப்பிடுவர். சிவன் புலித்தோலை அணிந்திருக்க சக்தி
ஆடையை அணிந்திருக்கிறாள். சிவன் குழையை வலது காதில்
அணிந்திருக்க உமை இடது காதில் தோடு
அணிந்திருக்கின்றாள். சிவன் வெண்ணீரை அணிந்திருக்க
சக்திபசஞ்சாந்தை அணிந்திருக்கின்றாள். சக்தி பைங் கிளியைக்

கையில் வைத்திருப்ப சிவன் குலத்தை வைத்துள்ளான் என விளக்குவார்.

“தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தாதாய் கோத்தும்பி”

- 10.18

மேலும் “குவளைக் கண்ணி சூறான்காண்க
அவளும் தானும் உடனே காண்க
“பெண் சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்”
“பாகம் பெண்ணூரு வானாய் போற்றி” - திருவெம்பாவை
“மாதியலும் பாதியனை”
“பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணுபெருந்துறையுள்”
“ஏழைப் பங்காளனையே பாடேலோரெம்பாவாய்”
- திருவெம்பாவை
“மாதாடு பாகத்தன் வாழ்பதி”
“இளமுலை பாகனுக்கு உந்தீபற”

கல்யாண சுந்தரர்

சிவன் உமைக் கு அன் மையில் நின் று
அம்மையப்பராகக் காட்சிதரும் வடிவம் ஆகும்.
“நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்” - அன்னைப்பத்து
“ஏறுடை ஈசன் இப்புவனி உய்யக் கூறுடை மங்கையும் தானும்
வந்தருளி..”
“எம்பெருமான் இமவான் மகட்கு தன்னுடைக் கேள்வன்”
- திருப்பொற்சன்னைம்
“தில்லைச் சிற்றம்பலவன் பெண்பால் உகந்தான் பெரும் பித்தன்
காணேடி” - திருச்சாழல்
“மலை மகளை ஒரு பாகம் வைத்தலுமே” - திருச்சாழல்
“மலையரையன் பொற்பாவை வானுதலான் பெண்டிருவை
உலகறியத் தீவேட்டான்” - திருச்சாழல் 12.13
இக்கருத்தை சிவஞானசித்தியார் “மாதொருபாகன்” என்றது
மட்டுமன்றி “அவளால்வந்த ஆக்கம்.....” என்றும் கூறுகிறது.

ஜிடாதர்

சிவன் நீண்ட சடாமுடியை வைத்திருக்கின்றான்.
இச்சடையானது சிவனுக்கு முடியாகவும் காணப்படுகின்றது.
பாரமாகவும், பந்தமாகவும் காணப்படும்.

“வெள்ளந்தாள் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணேநார்
பெருமானே....” - திருச்சதகம்
“பரிப்பாகன் தாழ் சடையோன் வரக் கூவாய்....”

- குயிற்பத்து

“நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்.....”

“சடையானே தழலால் தயங்கு மூவிலைச்சுலப் படையானே....”

- திருப்புலம்பல்

கங்காதரர்

சிவன் சடையிலே ஆகாயகங்கையைத் தாங்கி
ஆன்மாக்களுக்கு அருள்புரிந்த வடிவமாகக் கங்காதரரைப்
பார்க்கிறோம்.

“சடையிலே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி”

“பொங்கு கங்கைச் சடை செறுப்பவனே...”

- அடைக்கலப்பத்து

“சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி”

“மலை மகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன் சடையிற் பாயுமது என்னேடி.....”

- திருச்சாழல்

“கங்கையிரப்ப அரா விரைக்கும் கற்றைச் சடைமுடியான்....”

- திருப்பொற்சன்னம்

தெட்சணாழுர்த்தி

சிவபெருமான் கல்லால மரத்தின் கீழிருந்து சனகர்,
சனாதனர், சனந்தனர், சனற்குமாரர் எனும் முனிவர்களுக்கு
அறம் உரைத்த திருவடிவமாகிய தெட்சணாழுர்த்தி பற்றியும்
திருவாசகம் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

“அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி

நன்றாக வானவர் மாழுனிவர் நாடோறும்

நின்றார வேத்து நிறை கழலோன் புனை கொன்றைப்

பொன்றாது பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமே”

- 13.13

“நன்றாக நால்வர்க்கும் நான் மறையினுட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத் தான் காணேடி.....”

- திருச்சாழல் 16

“அருந்தவருக் காலின் கீழ் அறமுதலா நான்கிணையும்
இருந்தவருக்கு அருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடி.....”

- திருச்சாழல் 20

“அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறஞ் சொன்னானே” என
தேவாரங்களிலும் காணமுடிகின்றது.

விடைப்பாகன் (ரிஷபாருடார்)

சிவபெருமான் ரிஷபவாகனர் என்னும் வடிவில் இடப்
வாகனத்தில் காட்சி தந்த வடிவம் பற்றியும் திருவாசகம்
கூறுகிறது.

“மால் விடையூர்தி போற்றி.....” - திருச்சதகம்

“விடையவனே விட்டுடுதி கண்டாய்.....”

- நீத்தல் விண்ணப்பம்

“ஓல்லை விடையானைப் பாடுதுங்கான் அம்மானை” - 8.5

விஷாபரணர் (நீலகண்டன்)

தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து
அழுதம் பெறமுனைந்த வேளை வாசகிப் பாம்பு நஞ்சைக்
கக்கிய போது ஆன்மாக்களைக் காக்கும் தன்மையினால் சிவன்
ஆலகால விஷத்தை உண்டு கண்டத்தே ஒழித்தார். அதனால்
கண்டம் கறுத்து நீல கண்டமாகியது. இதனால் நீலகண்டன்,
விடமுண்ட கண்டன் எனும் பெயர்களும் வடிவமும்
தோன்றிற்று. இதனையும் திருவாசகம்
“மையமர் கண்டனை வான நாடார்.....”

- திருப்பொற்சஸன்னம் 12

“ஆலமுண்டான் எங்கள் பாண்டிப்பிரான் தன் அடியவற்கு
மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்துமுந்துமினே”

- திருப்பாண்டிப் பதிகம் 5

நடராஜர்

சிவன் ஆன்மாக்களின் ஈடேற்றம் கருதி தில்லையிலே கனகசபையிலே சித் தாகாசவளியிலே ஆனந் தக் கூத்தாடுகின்றான். சிதம்பரம் சைவர்களால் கோயில் எனச் சிறப் பிக் கப் படுகின் றது. இச் சிதம் பரத் திற் கென் ரே கோயிற்றிருப்பதிகம், கோயில் முத்த திருப்பதிகம் என்பவை பாடப்பட்டுள்ளது. கீர்த்தித்திரு அகவல், போற்றித் திருஅகவல், திருவண்டப் பகுதி, திருப்பொற்சண்ணம், திருக் கோத்தும்பி, திருத்தென்னேணம், திருப்படை ஆட்சி, திருச் சாழல், திருப்பூவல் வி, திருவந்தியார், திருத்தோணாக்கம், திருப்பொன்னூஞ்சல், அன்னைப்பத்து, குயிற்பத்து, திருத்தசாங்கம், கண்டப் பத்து, அச்சப்பத்து, குயிற்பத்து, என்னைப்பதிகம், யாத்திரைப்பத்து, திருப்படையெழுச்சி, ஆனந்தமாலை, அச்சோப்பதிகம் என்பவை தில்லையில் அருளப்பட்டவை. மணிவாசகர் பல நாட்கள் தில்லையில் வாழ்ந்தமையாலும் நிறைவிலே திருவாசகத்தின் பொருள் கூறுகின்றேன், காட்டுகின்றேன் எனக்கூறி தில்லைக் கோயிலுக்குள் சென்று மறைந்தமையும், தில்லைச் சிற்றம்பலவன் மீதிருந்த ஈடுபாட்டைக் காட்டுகின்றது.

“தில்லை நகர் புக்குச் சிற்றம்பல மன்னும் ஒல்லை விடையானே.”

- அம்மானை 5

“தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங் கூத்தன்.....”

- திருவெம்பாவை - 12

“தென்பால் உகந்தாடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்.....”

- திருச்சாழல் - 9

“பொன்னம்பலத்தெம் முடியாமுதலே.....”

“பொன்னம்பலக் கூத்துகந்தானே.....”

“பொன்னம்பலத்தெம் முழுமுதலே.....”

“பொன்னம்பலத் தரரேசே.....”

“அரைசே பொன்னம்பலத்தாடும் அமுதே.....”

“சசா பொன்னம்பலத்தாடும் எந்தாய்.....”

“பொருளாய் என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன் னே பொன்னம்பலக் கூத்தா.....”

“பொன்னம்பலத்தாடும் தலைவா என்பார்.....”

- கோயில் முத்த திருப்பதிகம்

“அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே”
“சைவனுக்கென் புன்தலையால் ஆட்செய் குலாத்தில்லை”

- குலாப்பத்து 8, 9

“அனங்கோடனிதில்லை அம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூறப்பாடி நாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.....”

- திருப்புவல்லி

இலிங்கோற்பவ வடிவம் (சோதி)

சிவன் பிரம விஷ்ணுக்களின் கர்வத்தை அடக்கிச்
சிவத் தின் மேலாம் தன் மையையும் ஒரு பொருட்
தத்துவத்தையும் உனரச் செய்வதற்கு பெருஞ்சோதியாகத்
தோன்றி பின் இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாகினார்.

“திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை”
- 11.1

“அறிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்ற சிவம்” - 11.3

“பிரமன் அறியென்றிருவரும் தம்பேதமையால்
பரமம் யாம்பரம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணாக்கம் ஆடாமே....”

- திருத்தோணக்கம் 12

“அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே யழலுருவாய்
நிலமுதற் கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடி�....”
- திருச்சாழல் 6

வீரபத்திரர்

தக்கன் சிவனை மதியாது யாகம் செய்த காலத்திலே
சிவன் வீரபத்திரராக வந்து தேவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தி
ஆண்டுகொண்ட வடிவம் பற்றி திருவுந்தியாரில் 12 பாடலில்
குறித்துப் பாடுகின்றார்.

“சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள் ஓடிய வாபாடி யுந்தீபற
உருத்திர நாதனுக்கு உந்தீபற” - 5

உருத்திரநாதன் என்பது உருத்திரகணத்திற்குத் தலைவன் சிவன்
என்பதாகும்.

“என்பட்ட தக்கன் அருக்கன் எச்சன் இந்து அனல்
வின்பட்ட புதப்படை வீரபத்திரரால்

புண்பட்ட வாபாடி பூவல்லி கொய்யாமோ.” - 4

“பார்ப்பதியைப் பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென்னேயேடி உந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக்கு உந்தீபற” - 8

பிச்சாடனர் (பிச்சாடனர்)

சிவன் தாருகாவனத்து ரிஷிகளின் (மீமாம்ச) கர்வத்தை அடக்குவதற்காக பிச்சாடனர் வடிவம் எடுத்து ஐயமேற்பது போல் வந்த கோலத்தையும் காண்கிறோம்.

“ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளாம்...” - அன்னைப்பத்து 9

ஏகாம்பரநாதர்

திருவேகம் பத் தில் வீற் றிருக்கும் இறைவன் ஏகம்பமேயபிரான் என்பது பற்றி “படமாக என்னுள்ளே தன்னினைப் போதவை அளித்தினங் கிடமாக கொண்டிருந்த ஏகம்பமேய பிரான்.....” - திருப்பூவல்லி 14
ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில் ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற. - 2

கஜாசுரசங்கார மூர்த்தி (மாதங்காரி)

சிவன் கஜாசுரன் எனும் யானையின் தோலை உரித்துப்போர்த் தருளிய வடிவம்.

“அத்தியுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான் பித்தவடிவு கொண்டு” - திருப்பூவல்லி 19

“கொடுங்கரிக் குன்றுரி தஞ்ச வித்தாய் வஞ்சிக் கொம்பனையே” - நீத். விண்

“கயந்தனை கொன்றுரி போர்த்தல் பாடி.....” - திருப்பொற்கண்ணம்

சண்டேஸ்வர அனுக்கிரக மூர்த்தி

சிவன் தாதையைத் தாளற வீசிய விசாரசருமருக்கு சண்மூச்ப்பதம் கொடுத்தான். “அரனடிக்கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமதாகும்” என்பது சிவஞானசித்தியார்.

“தீதீலலை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச் சாதியும் வேதியன் தாதை தனைத் தாளிரண்டும் சேதிப்ப சசன் திருவருளால் தேவர் தொழுப் பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணாக்கம்” - 7

திரிபுராந்தகர்

தாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்தியுன்மாவி என்னும் திரிபுரத்தசரர்கள் சிவனால் பாவ விமோசனம் பெற்று முத்தி பெற்றார்கள். சிவன் புன்சிரிப்பால் இவர்கள் மூவரதும் கோட்டைகளை ஏரித்த வடிவம் பற்றியும் திருதோணாக்கம் திருவுந்தியார் என்னும் பகுதிகளிலும் காணமுடிகிறது.

“என்னுடை மூவரிராக்கதர்கள் ஏரிபிழைத்துக்”

“வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்

உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற

- 14.1

ஓருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற

தச்ச விடுத்தலும் தாமடியிட்டலும்

அச்ச முறிந்ததென்று உந்தீபற

அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற”

- 14.3

சக்கரப்பிரதானர்

விஷ்ணு சிவனை வேண்டி 1000 தாமரை மலர்களால் அர்ச்சிக்க ஓர்மலர் குறைந்த வேளையில் தன்கண் ஒன்றை இடர்ந்து அர்ச்சித்து சக்கராயுதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

“பங்கயம் ஆயிரம் பூவினில் ஓர் பூக்குறையத்

தங்கண் இடந்தரன் சேவடி மேற் சாத்தலுமே

சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரமாற் கருளியவாறு

எங்கும் பரவி நாம் தோணாக்கம் ஆடாமோ” - 10

காமாரி

காமனாகிய மன்மதன் சிவன் மீது மலர் அம்பு விட்டகாலத்தில் சிவன் காமனைக் காய்ந்தான் (எரித்தான்)

“காமன் தனதுடல் தழலெழ விழித்த செங்கணாயகனே”

“காமனுடல் உயிர் காலன் பற...” - தோணாக்கம் 11

காலாந்தகர்

சிவன் மார்க்கண்டேயரைக் காத்து அருள் புரிவதற்கு காலனாகிய இயமனைக் காலாலுதைந்த வடிவம்

“காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி.....”

- திருப்பொற்சன்னைம் 18

“காலன் பற் காய் கதிரோன்.....” - தோணாக்கம் 11

வைரவர்

சிவன் பிரமனின் ஆணவத்தையடக்க வைரவ வடிவம் எடுத்து தன் நகத்தால் உச்சித் தலையைக் கிள்ளினான். இதனையே “பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசனன் ஒருதலை கிள்ளியே ஒழிந்த வானவன்.....” என கந்தபுராணம் கூறும். “அயன்றலை கொண்டு செண்டாடல் பாடி.....”

- திருப்பொற்சன்னம் 18

“நாமகள் நாசி சிரம் பிரமன்... தூய்மைகள் செய்தவா...”

- திருத்தோணக்கம் 11

நல்லமலரின் மேல் நான்முகனார் தலை ஓல்லை

யரிந்ததென்றுநந்தீபற உகிரால் அரிந்ததென்றுநந்தீ பற.

- 18

கிராதர்

சிவன் அர்ச்சனனுக்கு பாசுபதம் கொடுப்பதற்காக கிராத வடிவமாகிய வேடுவ வடிவம் எடுத்தமையையும் காணலாம்.

“மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே”

- திருப்படை ஆட்சி 1

“கிராதவேடமொடு கிஞ்சுகவாயவன்.....” - கீர்த்தி. 15

வேடுவனாகி வேண்டுருக் கொண்டு - கீர்த். 64

சேவகனாகி திண்சிலை ஏந்தி சேவகனாகிய... - கீர்த். 81

கங்காளமூர்த்தி

சிவன் வாமனரது முதுகெலும்பைக் கோதண்டமாகக் கொண்ட கோலமே கங்காளமூர்த்தியாகும்

“நரம்பொடு எலும்பணிந்து கங்காளன் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடி

கங்காளமாமாகேள் காலாந்தரத் திருவர்

தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன் காண் சாழைலே” - 11

உமாமகேஸ்வரர்

சிவன் உமையம்மையாரோடு கூடிய வடிவம் ஆகும்.

“தையலோர் பங்கினர் தாபதவேடத்தர்.....”

“பாகம் பொண்ணொடு ஆயினபரிசும்.” கீர்த் - 18

“திருவாஞ்சியத்தில் சீர்பெற இருந்து மருவார்

குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்.....” கீர்த் - 80

சுகாசன மூர்த்தி

சிவன் கயிலையில் உமையம்மையாரோடு சுகாசனமாக இருந்து வேதசிவாகமங்களை உபதேசித்த வடிவமாகும்.

“ஓலி தரு கயிலை உயர் கிழவோனே” - கீர்த்தி 146

“மன்னுமாமலை மகேந்திரமதனில்

சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளியும்.....”

- கீர்த்தி 10

மேலே சூறிய வடிவங்கள் மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் ஆகும். இவற்றை விடவும் வேறுபல வடிவங்களையும் எடுத்துள்ளார். அவற்றைப் பற்றியும் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

பேரறிவு வடிவம் - “தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன் காண் சாழலோ”

இன்ப வடிவம் - “தேனைப் பாலைக் கன்னலை.....”

“கறந்தபால் கன்னலோடு நெய்கலந்தாற் போல...”

சிறந்தடியார் சிந்தனையில் தேனோறி நின்று.....”

“ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத் தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச் சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல.....”

செம்மேனியன் - சிவனது திருமேனி செந்திறமானது. அதாவது பவளம் போன்ற நிறமுடையதாகும். “பவளம் போல் மேனியில் பால் வெண்ணீரும்” என்கிறார் நாவுக்கரசர். மணிவாசகரும் பல இடங்களில் செந்திற மேனியைக் கண்ட திறத்தைப்பாடுகின்றார்.

“சீருடைச் செங்கமலத்தின் திகழுருவாகிய செல்வன்”

“செந்தழுல் போற்றிடு மேனித் தேவர்பிரான் வரக்குவாய்”

“செக்கர் போலும் திருமேனி திகழ நோக்கி.....”

“செந்தழுல் புரைதிரு மேனியும் காட்டி....”

சந்தரமூர்த்தி நாயனார், சேரமான் பெருமான் போன்றவர்கள் சிவனது மேனியை பொன் வண்ணமாகக் கண் டு பாடியமையைக் காணலாம். “பொன் னார்

மேனியனே.....” என்பதைப் போன்று மணிவாசகரும் பொன்மேனியைப் பாடுகின்றார்.

“ஆனுடையம்பொனின் மேனிய முதினை நீவரக் கூவாய்”
- குயிற்பத்து

வெண்திருந்ற்றுப் பொலிவு - “ஆடரப் புணுடைத் தோல் பொடிப் புசிற்றோர் வேடமிருந்தவா அன்னே என்னும்.....”

“வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்டிரு முண்டத்தர் பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்.....”

பிரத்தியட்சமாகக் கண்ட வடிவம் - மணிவாசகர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் தான் நேரில் கண்ட சிவனது வடிவங்களைப் பாடியுள்ளார்.

“மெய்க்காட்டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்”

“இடைமருததனில் ஈண்ட இருந்து படிமப்பாதம் வைத்த அப்பரிசும்..”

“குற்றாலத்துக் குறியாய் இருந்தும்.....”

“கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க.....”

கண்ணார வந்து நின்றான் கருணைகழல் பாடிதெள்ளேணம் கொட்டாமோ.....”

இவற்றைவிட சக்தியின் வடிவம் பற்றியும் தனியே திருவெம்பாவை ஒரு பாடலில் “முன்னிகக் கடலைச் சுருக்கி....” என்றும் “பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை” என்றும் பாடியிருப்பதையும் காணலாம்.

இவ்வாறு திருவாசகத்தில் மணிவாசகர் சொழுப வடிவம், தடத்த வடிவத்தில் அருவம், அருவுருவம், உருவ வடிவங்களும் மகேஸ்வர வடிவங்களில் சிறப்பான 25 வடிவங்களில் 20 வடிவங்களும் பேசப்படுவதையும் காணலாம். இவற்றை விட அந்தணாக குருபரனாக என்றும் வேறு சில வடிவங்களும் பேசப்படுகின்றது என்பதை இத்தால் அறியமுடிகிறது.

சைவசித்தாந்த வினாவிடைகள்

வினாக்கள்

1. உலகத்தின் கர்த்தா யார்?
2. முப்பொருள்களும் எவை?
3. உலகில் உள்ள சமயங்களில் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது எது?
4. இந்துசமயத்தின் முதன்றால்கள் எவை?
5. சைவசமயத்தின் முதன் நூல்கள் எவை?
6. “வேதசிவாகமங்களிடையே பேதம் காண்கிலேன்” என்று கூறியவர் யார்?
7. இந்தச்சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது ஏன்?
8. ஆகமங்களின் வழிநின்று 18 சிவாச்சாரியார்கள் எழுதிய நூலின் பொதுப் பெயர்கள் எது?
9. சைவசித்தாந்தம் என்ற சொல்லினை முதன் முதல் கூறியவர் யார்? தமிழ் நூல் எது?
10. சைவம் என்ற சொல் முதன் முதல் கூறிய தமிழ் இலக்கியம் எது?
11. மாயாதத்துவம் எத்தனை?
12. மாயாதத்துவங்களில் 24 தத்துவங்களைக் கூறிய தரிசன நூல் எது?
13. சைவசித்தாந்தத்தின் முதன் நூல்? வழி நூல், சார்பு நூல்களைத் தருக?
14. ஆகமாந்தம் என அழைப்பது எதனை?
15. யாழ் ப்பாணத்தவர்களை ஆகமாந்திகள் என்று அழைப்பதன் காரணம் யாது?
16. அருமைற ஆகமம் எனக்கூறும் “முதன்றால்” எது?
17. சிவனுடைய பிரதானமான முகம் எது?
18. சிவன் தேவிக்கு உபதேசித்த உபாகமம் எது?
19. சிவனுடைய தெற்கு நோக்கிய முகத்தின் பெயர் யாது?
20. சிவலிங்கத்திலே சிவனின் பத்மாசனம் செதுக்கப்பட்டு இலங்கையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஆலயம் எது?
21. நானோர் சைவசித்தாந்தி என்று வெளிப்படுத்திய மன்னன் யார்?
22. காலத்தால் முந்திய சைவசித்தாந்த நூல்கள் எவை?
23. ஒருமலம் சார்ந்த உயிர்கள் எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
24. ஆன்மாவின் மூன்றுநிலையினையும் குறிப்பிடுக.
25. சைவசித்தாந்தத்தில் சர்சிதம் என்பது எதனைக் குறிக்கும்?

26. இருவினை ஒப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்விக்கும் அருட்செயல் எவ்வாறு அழைக்கப்படும்?
27. “ஞானசத்திநிபாதா” எனக் கூறும் நூல் யாது?
28. சுத்தமாயையில் நின்றும் தோன்றுவன எவை?
29. “காணாத அருவினிற்கும் உருவினிற்கும் காரணமாய் நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்” எனக் கூறும் நூல் எது?
30. மெய்கண்ட தேவரின் தாய் தந்தை பெயர் யாது?
31. அருள்நந்தி சிவாசாரியாரின் இளமைப் பெயர் எது?
32. மருதச் சம்பந்தா என அழைக்கும் சந்தான குரவர் யார்?
33. சகள், நிஷ்களத் திருமேனி என்பது எதனை?
34. இப்பிறவியில் புதிதாய் ஆக்கும் வினை எப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படும்?
35. “தோற்றும் துடியதனில் தோயும் திதியமைப்பில்.....” எனக் கூறும் நூல் எது?
36. சிவஞான மாபாடியம் எழுதியவர் யார்?
37. அகச்சந்தான ஆசாரியர்களை ஒழுங்காக எழுதுக?
38. சிவஞானபோத சூத்திரம் அதிகரணம், வெண்பா ஆகியவற்றின் எண்ணிக்கையைத் தருக?
39. சிவஞானசித்தியார் சுபாக்கம், பரபக்கம் ஆகியவற்றின் திருவிருத்தங்களின் எண்ணிக்கையைத் தருக?
40. சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களுக்கு முன்னர் சைவசித்தாந்த கருத்தைப் பெருமளவில் தழுவிய தமிழ் நூல் எது? அதன் ஆசிரியர் யார்?
41. வடமொழிச் சிவஞானபோதத்திற்கு முதன்முதல் உரை எழுதிய ஈழத்துப் பெரியார் யார்?
42. சிவஞானசித்தியாருக்கு உரை எழுதிய அறுவரைக் கூறுக?
43. சைவசித்தாந்த கண்ணோட்டத்தோடு நீலகண்டமா படியத்தை மொழிபெயர்த்த ஈழத்துப் பெரியார் யார்?
44. அதிகுறைந்த பாடல் கொண்ட சித்தாந்த நூல் எது?
45. தசகாரியம் பற்றிக் கூறும் சைவசித்தாந்த நூல் எது?
46. உமாபதி சிவாசாரியார் எழுதிய புராண நூல்கள் மூன்று தருக?
47. உமாபதி சிவாசாரியாரின் சீடர் யாவர்?
48. பிராரத்துவ வினையின் மூன்று கூறுகளும் எவை?
49. மெய்கண்டார் குருபுசை தினம் எது?
50. காசிவாசிசெந்திநாத ஐயர் எழுதிய சைவசித்தாந்த சம்பந்தமான விளக்கநூல் எது?

51. “சான்றவர் ஆராய்திடத் தக்கவாம் பொருள் மூன்று.....” எனக்கூறியவர் யார்? நூல் எது?
52. ஆகந்துக மலங்களைக் குறிப்பிடுக?
53. தனு, கரண, புவன, போகத்தில் தனு என்பது எதனைச் சுட்டும்?
54. ஏனைய தத்துவங்களை விட சைவசித்தாந்த தத்துவம் ஆன்மாக்களுக்கு சிறப்பாய் கூறும் விடயம் யாது?
55. ஆணவம் என்பதன் கருத்து யாது?
56. சிவனுடைய பரிக்கிரக சக்தி எது?
57. மகேஸ்வர வடிவங்கள் எத்தனை? அவற்றின் மூன்று வகைகளைத் தருக?
58. “திகடசக்கரச் செம்முகம்” எனச் சுட்டப்படுபவர் யார்?
59. ஆலயங்களில் சுத்தான்மாவைக் குறிப்பது எது?
60. அந்தர்யாகம் என்பது எதனைச் சுட்டுகின்றது?
61. சிவோகம்பாவனை என்றால் என்ன?
62. உருத்திராக்கமாலையில் உள்ள 32 மணிகளும் எதனைச் சுட்டும்?
63. உருத்திராக்கம் என்பதன் பொருள் யாது?
64. “அத்துவா” என்றால் என்ன?
65. சிவஞானபோதத்தின் முதலாம் சூத்திரத்தில் “அவன்” என்பது யாரைக் குறித்து நிற்கிறது?
66. பரமுத்தி எனச் சுட்டப்படுவது எம்முத்தியாகும்?
67. சீவன் முத்தி என்றால் என்ன?
68. மெல்வினை எனப்படுவது யாது? உதாரணம் தருக?
69. மூளீச்செடிக்கு முத்தி கொடுத்தவர் யார்
70. “பட்ட கட்டையிற் பகற்குருடு போகிறது பார்” எனக் கூறியவர் யார்?
71. சிவலிங்கத்தினை மாத்திரம் பூசிக்கும் முறையினை எவ்வாறு அழைப்பர்?
72. திருவருட் பயனுக்கு சிறந்த உரை எழுதிய ஈழத்துப் சைவப் பெரியார் யார்?
73. சித்தாந்த செழும்புதையல் எனும் நூல் எழுதிய ஈழத்துப் பெரியார் யார்?
74. சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ முதலாம் மகாநாட்டிற்கு தலைமை தாங்கியவர் யார்?
75. “கிருபாசம்சித்த பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவம்” பற்றி விளக்கம் அளித்தவர் யார்?
76. சிவஞானசித்தியாருக்கு சிறந்த உரை எழுதிய நீதிபதி யார்?

77. செல்வி வயலற் பரஞ்சோதியின் ஆங்கில நூலை மறுத்து சைவசித்தாந்தத்தை ஆங்கிலத்தில் எழுதியவர் யார்?
78. ச. சிவபாதசுந்தரம் சைவசித்தாந்தம் சம்பந்தமாக எழுதிய ஆங்கில நூல்கள் எத்தனை? அவற்றைத் தருக?
79. Soul culture எனும் நூலை எழுதியவர் யார்?
80. ஈழத்து சைவப் புலவர் களில் ஒருவர் இந் திய திருவாவடுதுறை ஆதீன சைவசமயப் பிரசாரகராய் உள்ளார். அவர் யார்?
81. சைவசித்தாந்த வினாவிடை நூலை எழுதிய மெய்கண்டராதீன பொறியியளாளர் யார்?
82. The Elements of Saiva Siddhantha எனும் நூலை எழுதியவர் யார்?
83. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினால் கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கப்பட்ட சைவப்புலவர்கள் இருவரும் யார் யார்?
84. “வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்த திறன் தெரிக்கல் உற்றாம்” எனக் கூறும் நூல் எது? கூறியவர் யார்?
85. சிவப் பிரகாசத்தில் பதியின் இலக்கணம் பற்றி எத்தனையாவது பாடல் கூறுகின்றது?
86. சிவனின் சிறப்பிலக்கணம் பற்றிக் கூறும் சிவஞான சித்தியார் பாடலைத் தருக?
87. “யாதொரு தெய்வம் கொண்டூர்” என்னும் பாடல் அடங்கும் நூலையும், பிரிவையும், எத்தனையாவது பாடல் எனவும் குறிப்பிடுக?
88. “சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறல் அரிது” எனக் கூறும் நூல் எது?
89. ஞானியர், சித்தர்கள் நிலைபற்றிக் கூறும் சிவஞான சித்தியார் பாடலடியைத் தருக?
90. கன்மத்தின் குணங்களைத் தருக?
91. அஷ்ட பிரகரண நூல்களை எழுதுக?
92. தசகாரியங்களை எழுதுக?
93. சைவசித்தாந்தம் கூறும் அகச்சமயங்கள் எவை?
94. திருவருட் பயனின் பத்து அதிகாரங்களைத் தருக?
95. ஆறு அத்துவாக்களையும் குறிப்பிடுக?
96. ஆன்மாவின் ஐவகை அவத்தைகளும் எவை?
97. சத்திநிபாதத்தின் நான்குவகைகளும் எவை?
98. நவந்தரு பேதங்களைக் குறிப்பிடுக?
99. அட்ட வித்தியேஸ்வரர்களைத் தருக?
100. பதமுத்தியின் ஆறு வகைகளையும் கூறுக.

வ

ஊனுடம்பு ஆலயம்

சைவசீத்தாந்த பண்டிதர் சைவப்புலவர்
திருமதி. ரு. பகீதரன் B.A.

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனை உருவ வடிவில் வழிபடும் இடம் ஆலயம் ஆகும். ஆ என்பது ஆன்மா எனவும் ஸயம் என் பது ஸயப் படுதல் எனவும் பொருள் கொள்ளப்படுவதால் ஆன்மா ஸயப்படும் இடம் ஆலயம் எனப்படுகின்றது. ஆலயம், கோயில் எனவும் அழைக்கப்படும். கோயிலைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் சிற்ப நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இறைவனின் உறைவிடம் என்ற கருத்தைச் சுட்டுகின்றன. தேவகிருகம், தேவாகாரம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவபவனம், தேவஸ்தானம், சைத்யம், ஷத்திரம், பிராசாதம் என்பன கோயிலைக் குறிக்கும் சொற்களாகும்.

சிவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பினும் பாலில் நெய் போல் விளங்காது இருக்கிறார். குருவிடமும், சிவாலயத்திலும், சிவனடியாரிடத்தும், தயிரில் நெய் போல் வெளிப்பட்டு விளங்குகின்றார். அடியார் சிந்தையில் இறைவன் உறைவதால் அடியார் உடம்பு ஆலயமாகத் திகழ்கின்றது என்பதைத் திருமுறைகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரம்

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளல் பிரானுக்கு வாய் கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலன் ஜந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

என விளக்குகின்றது. அதாவது உள்ளத்தினைக் கர்ப்பக் கிரகமாகவும் உடம்பினை ஆலயமாகவும், வாயினைக் கோபுரவாசலாகவும் உயிரினைச் சிவலிங்கமாகவும் ஜம்புலன்களைப் பெரிய மணிவிளக்காகவும் கூறி இந்த ஊனுடம்மை ஆலயமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்தில் உண்டு என்பர் தத்துவநூல் வல்லார். அண்டம் என்பது உலகம். பிண்டம்

என்பது நமது உடல். எங்கும் பரவி வியாபித்து நிற்கும் இறைவன் சூடிகொள்ளும் கோயிலும் உலகமே. சிவாலயம் என்பது அண்டத்தில் காணப்படும் பாகுபாடுகளையும் பிண்டத்தில் காணப்படும் பாகுபாடுகளையும் குறிப்பதாகும். அண்டத்தில் காணப்படும் அத்துவாக்களின் வகையாலும் உடலில் காணப்படும் உறுப்புக்களின் வகையாலும், தியானத்தின் பொருட்டு உடலில் பாவிக்கப்படும் ஆதாரங்களின் வகையினாலும் சிவாலயம் அண்ட பிண்ட வடிவாயமைந்துள்ளது.

திருநாவுக்கரசர் தனது தேவாரத்தில்,

“காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக

வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இலிங்கமாக....”

என உடம்மை ஓர் ஆலயமாகக் கொண்டு பாடியுள்ளார்.

அண்டத்தில் காணப்படுவது போல சிவாலயத்தில் கர்ப்பக்கிருகம் சுத்தமாயை, மகாமண்டபம் சுத்தாசுத்த மாயை, வெளிப்பிரகாரங்கள் அசுத்தமாயை. இவ்வாறே அண்டத்தில் உள்ளதுபோன்று சாந்தீய தீதை, சாந்தி, வித்தை, பிரதிட்டை, நிவிருத்தி எனும் ஐந்துகலைகளும் ஐந்து பிரகாரங்களாகும்.

பிண்டமாகிய நமது உடலில் தலை, கழுத்து, மார்பு, நாபி, பாதம் என்ற உறுப்புக்கள் காணப்படுவது போல ஆலயத்திலும் பிரிவுகள் உள்ளன. ஒரு மனிதன் மேற்கே தலைவைத்துப் படுக்கும்போது சிவாலயத்தின் கர்ப்பக்கிருகம் - தலை, அர்த்தமண்டபம் - கழுத்து, அலங்காரமண்டபம் - மார்பு, மகாமண்டபம் - வயிறு தொப்புழு) நர்த்தன மண்டபம் - தொடை, ஆஸ்தானமண்டபம் - முழங்கால், கோபுரம் - பாதம் ஆகும்.

சிவாலயத்தின் அமைப்பை நோக்கினால் அது மனித உடலமைப்பை ஒத்துக் காணப்படுகின்றது. கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், தம்ப மண்டபம், சபா மண்டபம் என்னும் ஆறும் முறையே ஆக்ஞா, விசத்தி, அநாகதம், மணிபூரகம், சுவாதிட்டானம், மூலாதாரம் என்னும் ஆறு ஆதாரங்களாகும்.

ஆலய அமைப்பை ஒரு மனிதனின் நின்ற அமைப்பிலே நோக்கும் போது பின்வருமாறு அமையும்.

அதிட்டானம்	- தாள்பகுதி (கால்)
சவர்பகுதி	- கணைக்கால் முதல் நெஞ்சு வரை
பிரத்தரம்	- தோள்கள்
கண்டம்	- கழுத்து
சிகரம்	- தலைப்பகுதி
கலசம்	- முடி (சடை)

என்பவற்றிற்கு ஒப்பிடப்படுகிறது.

மூன்று ஆவரணங்கள் (வீதி) தூல, சூக்கும, காரணங்கள் என்னும் மூன்று உடம்புகளாகவும், பஞ்ச ஆவரணங்கள் அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என்னும் பஞ்சகோசங்களாகவும் கூறப்படும். கதவுகள் - ஆணவம், கொடிமரத்தில் உள்ள தெற்பைக்கயிறு - மலம், மஞ்சட்கயிறு - திருவருட சக்தி, கொடித்தம்பம் - பதி. அதில் கட்டப்படும் இடபக்கொடியை ஏற்றியும் இறக்கியும் இறைவன் திருவிழாக் கொண்டருநூதல் உயிர்களை விணையின் வழி இயக்கி ஐந்தொழில் புரிந்து அவற்றை வீடுபேறு அடையச் செய்வதாகும். இவ்வாறு திருக்கோயில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது.

சிவலிங்கத்தை வழிபட்டு முத்தியடைந்தோர் 30 பேர்

சேரமான்பெருமாள்	எறிபத்தர்	திருநீலங்கர்
குங்கிலியக்கலையர்	ஆணாயர்	கணம்புல்லர்
முருகநாயனார்	தண்டியடிகள்	கோட்புலி
உருத்திரபகுபதி	கண்ணப்பர்	நமிநந்தி
சண்டேஸ்வரர்	கலிக்காமர்	வாயிலார்
அரிவாட்டர்	கலியநாயனார்	கழந்திங்கர்
கோச்செங்கட்சோழன்	கார்நாயனார்	செருத்துணை
நந்தனார்	அதிபத்தர்	புகழ்த்துணை
பூசலார்	கூற்றுவர்	மூர்த்தி
சிறப்புலி	சாக்கியர்	ஜயாகாந்தோர்கோன்

சதுரத்ன சங்கிரகமும் பெளவுக்கரவிருத்தியும்

பெ. திருஞானசம்பந்தன் M.A., L.T.

சென்னை.

ஸ்ரீஉமாபதி சிவாசாரியார் சைவசந்தானாசாரியார்களுள் நான்காமவர். தில்லையில் தில்லைவாழுந்தனர்கள் மரபில் தோன்றியவர். இவர் 13ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவர். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கினுள் எட்டு இவரால் அருளப் பெற்றன. இவ் வெட்டு தமிழ் சைவசித்தாந்த சாத்திரநூல்களல்லாமல் வடமொழியில் சதுரத்னசங்கிரகம் என்ற ஆகமத் தொகுப்பு நூலையும், பெளவுக்கராகமத்து விருத்தியையும் பாதஞ்ஜலி சூத்திரம், நடராஜ ஸஹஸ்ரநாமம், நடராஜத்வனி, மந்த்ரஸ்தலம், குஞ்சிதாங்கிரிஸ்தவம், யந்தரவிதானமைகை ஆகியவற்றையும் ஸ்ரீருத்ரம், சமகம், வாயு சம்ஹிதை முதலானவற்றிற்கு வியாக்கியானங்களையும் எழுதியிருப்பதைக் கொண்டு வடமொழி, தமிழ்மொழி ஆகிய இரண்டிலும் புலமை உடையவர் என்பது எளிதில் விளங்கும். இவர் திருக்காளஞ்சேரியில் எழுந்தருளியிருந்து சிவஞானத்தைப் பலருக்கு உபதேசித்து வந்த ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தருடைய மாணாக்கராவர். வேத, சிவாகமங்களைத் தெளிவாகப் படித்து சமய தீட்சை, விசேட தீட்சை, நிர்வாண தீட்சை, ஆசாரிய அபிஷேகம் ஆகியவற்றைப் பெற்று சிவாசாரியாராகி வேத சிவாகம நெறியில் நின்று கிரியாடூசையையும் ஞானபூசையையும் விடாது செய்து வந்து தில்லைச் சிற்றம்பலமுடையாரை இடையறாது சேவித்து வந்தார்.

இவர் ஆக்கிய வடமொழி நூல்களுள் சதுரத்னசங்கிரகம் என்பது முதன்மையானது. இரத்னங்கள் போன்ற நூறு (சதம்) சிவாகம (வாக்கியங்களைத்) சூலோகங்களைத் தொகுத்து செய்யப்பட்ட நூலாதலின் சதுரத்தினசங்கிரகம் எனப்பட்டது. இந்நூறு வாக்கியங்களும் பதினொரு சிவ ஆகமங்களிலிருந்து தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டவை. அவையாவன மிருகேந்திரம், தேவியாமளம், சவாயம்புவம், மதங்கம், கிரணம், பராக்கியம், நிசவாச காரியை, விசவாசாரோத்தரம், சர்வ ஞானோத்தரம், காலோத்தரம், தேவி கா லோத்தரம் என்பனவாகும்.

இரத்தினம் போன்ற இவ்வாகம வாக்கியங்களைப் பட்டை தீட்டி ஒளிவீசும் படி செய்துள்ளார். இவற்றிற்கு ஒருவர் உரை எழுதியுள்ளார். அவர் யார் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை.

பதி :-பதி, பச, பாசம் என்பவற்றை சிவ ஆகம வாக்கியங்களைக் கொண்டு தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. பதியைப் பற்றிக் கூறும் போது, விசுவாசாரோத்தராகமத்திலிருந்து ஒரு வாக்கியம் தரப்படுகிறது. அது தருக்க ரீதியாகப் பதிப்பொருள் (சிவன்) ஒன்று உண்டு என்பதை நிறுவுகிறது. சடப்பொருளான மாயையை இயக்குவதற்கு ஒரு சேதனப் பொருள் வேண்டும் அல்லவா. ஒரு மோட்டாரை இயக்குவதற்கு உயிர்ப்பொருளாகிற மனிதன் தேவைப்படுகிறான் என்பதை உலகியலில் பார்க்கின்றோம். அப்படி சடமாகிய மாயையில் விளைந்த இப்பிரபஞ்சத்தை ஆக்கவும் காக்கவும் அழிக்கவும் ஒருவன் வேண்டும். பிரபஞ்சமாகிய மாபெரும் சடப்பொருளை ஆக்குகிறவன் அதை முழுவதுமாக அறிந்திருக்கக் கூடிய பேரறிவு பெற்றவனாகவும், பேராற்றல் பெற்றவனாகவும், அனைத்தையும் வியாபித்து நிற்பவனாகவும், என்றும் உள்ளாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகையவனே பதியாவான் என்று நிறுவப் படுகிறது. இப்படி சூரியனும் கிரணங்களும் (கதிர்) போல சிவமும் சக்தியும் பிரிப்பின்றி இருப்பன ஆகும்.

பச :- உயிரின் இலக்கணம் பராக்கியாகமத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. உயிரானது உடலின் வேறுபட்டது. அழிவற்றது. வியாபகத் தன்மை உடையது. பலவாயிருப்பது. மும்மலத் தோடு கூடியது. அறிவுடையது, தன்வினைப்பயணத் தானே நுகரும் தன்மையது. செயலாற்றல் உடையது. சிற்றறிவுடையது. தனக்கு மேலாக ஒரு தலைவனை (ஈசுவரனை) உடையது. சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் பான்மையை இங்கே காண்கிறோம்.

பின் மும்மலங்களைப் பற்றிக்கூறும் பகுதிகள் வருகின்றன. விரிவஞ்சி விடுக்கின்றோம்.

சைவசித்தாந்தத்தில் முத்திக்குரிய சாதனம் ஞானம் என்று சொல்லப்பட்ட போதிலும், ஞானத்தோடு தீட்சைக்கும் சவாயம்புவம் போன்ற ஆகமங்களில் உரிய இடம் தரப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சகலாகம பண்டிதரான அருணந்தி சிவாசாரியாரும்

“அழிவிலாக்கிரியையினால் சுத்திமத்தானாதல் அத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி ஒழி விலாச்சிவம் பிரகாசித்ததற்கு ஞானம் உதிப்பித்து உற்பவம் துடைப்பான் அரன்...” என்றும் உமாபதி சிவம் சிவப்பிரகாசத்தில் “கிரியையென மருவும் அவை யாவும் ஞானம் கிடைத்ததற்கு நிமித்தம்” என்றும் கூறியிருப்பதையும் காண்கிறோம். சங்கரரின் அத்வைதம் முத்திக்குரிய சாதனமாக ஞானம் ஒன்றையே குறிக்க, சித்தாந்தம் தீட்சைக்கும் உரிய இடத்தைக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சர்வஞானோத்தரம், நிச்சவாசம், ஞானதிலகம், பெளஷ்கரம் முதலானவை தீட்சையை வலியுறுத்திப் பேசுகின்றன என்பதை உரையாசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். தீசை என்ற சொல் “தா” “கஷி” / தீ + கைஷன்ற இரு பகுதிகளால் ஆனது. “தா” என்பது சிவமாம் தன்மையைத் தருவது என்பதையும், “கஷி” என்பது மலநாசம் செய்வன என்பதையும் உணர்த்துவன். கேவலர், சகலர், அமலர் (சுத்தர்) முதலான உயிர்வகைகள், சக்திநிபாதம், மாயை முதலான தத்துவங்கள், ஆணவழும், அதன் சக்திகளும், ஜீவன் முத்தி, விதேக முத்தி முதலானவைகளும் தக்க ஆகம வாக்கியங்களைக் கொண்டு விளக்கப்படுகின்றன.

மூல சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டுக்கும் மேலாக உபாகமங்கள் 207 உண்டு. அவற்றுள் பெளஷ்கரம், மிருகேந்திரம் ஆகியவை அடங்கும். காமிகாகமமும் பெளஷ்கர உபாகமமும் சிவாசாரியார் களிடையே தென்னகத்தில் மிகுந்தியாகப் பயிலப்பட்டு வருகின்றன.

சைவசித்தாந்திகள் பொதுவாக முப்பொருளை (பதி, பச, பாசம்) ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். திருமூலர் தமிழ் ஆகமமாகிய திருமந்திரத்தில் “பதி பச பாசம் எனப்பகர் மூன்றில் புதியினைப் போற் பச பாசம் அநாதி” என இதையே குறிப்பிடுகின்றார். சிலர் பொருள்கள் 4 என்றும் 5 என்றும் 6 என்றும் கூறுவர். இவையெல்லாம் மேற்கூறிய மூன்றினுள் அடங்கும். பெளஷ்கரம் பதி, குண்டலீன், மாயை, பச, பாசம், காரகன் என்று ஆறு பதார்த்தங்களைக் கூறும். பதியுடன் பிரிப்பற இருக்கும் குண்டலீன் எனப்படும் சிவசக்தி சிருட்டி முதலாய காரியங்களில் பயன்படுவதால் தனிப் பதார்த்தமாகக் கருதப்படுகிறது. பாசம் என்று சித்தாந்திகள் சொல்வதில் தத்துவங்களும் மாயையும் அடங்கும். இருப்பினும் மாயை உலகக் தோற்றுத்திற்கு மூலப் பொருளாக (உபாதான காரணமாய்) இருப்பதாலும் தத்துவங்கள் (பாசம்) உயிர் வளர்ச்சிக்குத் துணையாக இருப்பதாலும் இவ்விரண்டையும் தனித்தனிப் பொருளாகப்

பெளஷ்கரம் கொள்கிறது. காரகன் என்பது பல்வேறு புவனங்களில் உயிர்கள் வினைப்பயனை நுகர்ந்து முத்தியின்பத்தைத் தரும் வாயிலாகச் சிவமாம் தன்மையை வெளிப்படுத்துகையான செயலைப் புரிவதால் (கரு - காரகன் செய்வதற்கு கருத்தா) அப்பெயர் பெற்றது. கடவுள்தான் வினைப்பயனை உயிருக்கு ஊட்டமுடியும் ஜடமாகையால் அதன் பயனை அளிக்க இயலாது என்பதை ஒரு மனிதன் காந்தத்தை இரும்பின் அருகில் கொண்டு சென்றாலோழிய தானே அதைச் சென்றடையாது என்ற எடுத்துக்காட்டின் வாயிலாகப் பெளஷ்கரம் விளக்குகிறது. அணுக்களே உலகத்தோற்றத்திற்கு அடிப்படை என்ற தருக்க நூலார் கருத்தை மறுத்துப் பிரக்ருதிமாயையே அடிப்படைக் காரணம் என்பது நிறுவப்படுகிறது. பெளத்தர்களின் கணபங்கவாதம் - ஒரு பொருள் ஒரு கணமே நின்று நிலவுகிறது என்பதை நிராகரித்து பரிணாமவாதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. சித்தாந்திகள் கூறும் சத்காரியவாதம் அதாவது காரியம் காரணத்தில் ஏலவே உளது என்ற சைவ சித்தாந்தக் கருத்தும் பேசப்படுகிறது.

வேதத்தோடு ஆகமத்தை எப்படிப்பிரமாணமாக ஏற்றுக் கொள்வது என்ற வாதத்திற்கு மறுமொழியாக ஆகமமும் வேதத்தைப் போன்றே சிவனால் சொல்லப்பட்டது என்பதைத் தவிர, மற்றொரு முக்கியமான காரணம் சொல்லப்படுகிறது. வேதத்தில் சில பூஜைகள் சொல்லப்படுகின்றது. அவை எவ்வாறு செய்யப்பட வேண்டும் என்று அங்கே சொல்லப்படவில்லை. அப்புசைகள் செய்யப்பட வேண்டியிருப்பதால் வேதத்தைப் போல் ஆகமமும் பிரமாண நூலே என்ற காரணம் திறம்படக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பெளஷ்கர ஆகம விருத்தி என்ற பாஷியத்தில் உமாபதி சிவம் “பதி” இயலில் கூறியிருள்ள ஒரு சில கருத்துக்களை இனிக்காண்போம்.

பகவான், சகவரன் ஆகிய பெயர்கள் சிவபெருமானுக்கே உரியன என்பதை உமாபதி சிவம் தெளிவுபடுத்துகிறார். “பகவான்” என்ற சொல் “பகம்” என்பதன் அடியாகப் பிறந்தது. “பகத்தை” உடையவன் பகவான். “பகம்” என்பதால் உணர்த்தப்படும் அறுவகைக் குணங்களை உடையவன் என்பது பொருள். அவையாவன, ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், லக்ஷ்மி, ஞானம், வைராக்கியம் என்பவை ஆகும். வேறு தேவர்களுக்கு பகவான் என்ற சொல்வழங்கப்படுகிறதென்றால் அதற்குப் பொருள்வேறு. தோற்றம், அழித்தல், உயிர்களின் போக்குவரவு, வித்தை, அவித்தை இவற்றை அறிகின்றவர் பகவான் என்று இங்கே பொருள் கொள்ள வேண்டும்.

சிவபெருமான் புலித்தோலை இடுப்பில் உடுத்தியிருப்பதும் கொடிய ஆலகால விஷத்தைக் கழுத்தில் தேக்கி வைத்திருப்பதும் முப்புரங்களையும் காமனையும் ஏரித்த நெற்றிக்கண்ணைக் கொண்டிருப்பதும், நித்திய எதிரிகளாகிற நரசிங்கமும் மானும் அவரிடம் சேவிப்பதும் ஆகிய காரணங்களால் ஜஸ்வரியம், வீரியம், புகழ் முதலாக முன்னர் சொல்லப்பட்ட குணங்களை உடைய பகவான் சிவனே என்பதை அவர் தோற்றமே காட்டுகிறது என்று உமாபதி சிவம் விளக்குகிறார்.

சிவபெருமான் அருள்கொண்டு ஐந்தொழில் புரிகின்ற சதாசிவருக்குத்தான் லயம், போகம், அதிகாரம் உண்டு. சதாசிவருக்கு அதிட்டானமாகச் சிவபெருமான் இருப்பதால் சிவபெருமானுக்கு அவை உபசாரமாகக் (இலக்கணமாக) கொள்ளப்படுதல் வேண்டும் என்பதை விளக்க வடமொழியில் அஷ்டப்பிரகரணம் என்ற எட்டு நூல்களில் ஒன்றான இரத்தினத்திரயத்தை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். பிறிதொரு இடத்தில் மாவினே விஜயாகமத்தை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். சிவஞானம் பசஞானத்திடமிருந்து எப்படி வேறுபடுகிறது என்பதைச் சுவேதாசவதர உபநிடத்தில் “அவ்யயம....” என்று தொடங்கும் மந்திரத்தைச் சுட்டிக் காட்டி விளக்குகிறார்.

சக்திக்கும் சக்தியோடு கூடிய சிவனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் பேதமல்ல, அபேதமுமல்ல தாதாத்மியம் என்பதை மதங்கபாரமேசுவராகமத்தை மேற்கோள்காட்டி நிறுவுகிறார். பதிபோகம் என்பதில் அத்வைதிகள் ஆள்கின்ற இத்யாஸத்திற்கு இடமில்லை. பரிபாலத்கதவம் (காத்தற் செயல்) என்கிற உபாதியால் பதிக்குப் போகம் சொல்லப்படுகிறது, என்பதை விருத்தியில் விளக்குகிறார். சிவன் செயற்படுகிறான் என்றால் அவனோடு தாதாத்மியமாய் விளங்கும் சக்தி செயற்படுகிறாள் என்பது பொருள். சிவன் சிவனே என்றுதான் இருக்கிறான். சக்தியே செயற்படுத்துகின்றாள்.

இவ்வாராகத் தருக்கரீதியாகவும், வேத சிவாகமங்கள், பிற முன்னோர் நூல்கள் ஆகியவற்றை மேற்கோள் காட்டுவதன் மூலம் (ஆகம) சப்தபிரமாணத்தை மேற்கொள்ளும் அநுபவ வாயிலாகவும் பல சித்தாந்தக் கருத்துக்களை உமாபதி சிவம் விளக்கிச் செல்வதை அவருடைய விருத்தியில் ஒரு சில பகுதியை ஆராய்ந்ததின் மூலம் இங்கே காட்டினோம்.

இவ்வாறு சைவாகம அறிவுகொண்டு சைவசித்தாந்தத்தை எழுதிய உமாபதி சைவமங்களில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் இருப்பதை ஆராய்ந்துள்ளார்.

சைவசித்தாந்தம் கூறும் ஆன்மா

சைவசித்தாந்தபண்டிதர், சைவப்புலவர்
தயாளினி செந்தில்நாதன் M. A.
Dip.in Saivasithantham

சைவசித்தாந்த முப்பொருளுள்ளே இரண்டாவதாக வைத்துக் கூறப்படுவது ஆன்மாவாகும். ஆன்மாவானது பசு, உயிர் ஜீவன் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஆணவம், கண்மம், மாயை என்னும் பாசக்கட்டில் இருப்பதால் உயிர் பசு எனப்படும். அதாவது பாசத்தால் கட்டுண்டது எனப் பொருள்கொள்ளப்படும். உலகப் படைப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு இப்படைப்புக்கு மூலகாரணமாகிய பதியை உணர்ந்து கொள்ளல் போல இவ்வுலகப் படைப்பினை அனுபவிக்க ஆன்மா தேவை என அனுமானப் பிரமாணத்தை துணைக்கொண்டு சைவசித்தாந்திகள் நிறுவுவர்.

உயிர் உண்மை

பச பாசத்தால் கட்டப்பட்டது. என்பதனை “அசித்தரு வியாபகம் போல வியாபகம் அருவம் இன்றாய் வசித்திட வரும்பி யாபி யெனும் வழக் குடைய னாகி நசித்திடா ஞானச் செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசத்துவம் உடையனாகிப் பசவென நிற்கும் ஆன்மா” இப் பாடல் மூலமாக அறியலாம்.

அடுத்து சிவஞானபோத மூன்றாம் சூத்திரம் மாயையினாலான உடம்பினுள்ளே உயிர் உள்ளது என்பதனை உறுதியாகக் கூறுகிறது.

“உளதில் தென்றவில் எனதுடல் என்றவின் ஜம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலிற் கண்படில் உண்டிவினை இன்மையின் உணர்த்த உணர்தலின் மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா”

உயிர் சடப்பொருளாகிய பரு உடம்பு அன்று. ஜம்பொறிகளும் அன்று. நுண் உடம்பும் அன்று. பிராண வாயுவுமன்று. அந்தக் கரணமும் அன்று. எல்லாக் கருவிகளும் கூடிய தொகுதியும் அன்று. இல்லெபாருளாகிய சூனியமும் அன்று. அறிவே வடிவான பரமாத்மாவும் அன்று. உயிரானது தானே அறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்பதாகிய பதியும் அன்று. என்பதனை சிவப்பிரகாசமும் பின்வருமாறு கூறும்

“உருவணர் விலாமை யானுமோரொரு புலன்களாக மருவிநின் றறித ஸானு மனாதிக டம்மின் மன்னித் தருபவ னுகர்தலானு முயர்சடமாத ஸானும் அருவினை யுடலுளாவி யறிவினை யறியு மன்றே”
அத்துடன் சிவஞான சித்தியார் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.
“உயிரெனப் படுவது இந்த வடலின்வே றளதாய் உற்றுச் செயிர் உறும் இச்சா ஞானச் செய்திகள் உடையதாகிப் பயில்வுறும் இன்பத் துன்பப் பலன்களும் நுகரும் பார்க்கின் துயிலொடும் அஞ்சவத்தைப் படுமுன்மை துரியாத்தீம்”

பாசம் அறிவேயில்லாதது. பதி அறிவு வடிவானது. பேரறிவு உடையது. பச அறிவில்லாதது சடமும் அன்று. அறிவே வடிவான பேரறிவும் அன்று இடைப்பட்ட சிற்றறிவுப் பொருளாய், சிற் றறிவானதால் அறியாமையால் பற்றப்பட்டதாய் உள்ளது. பாசம் சடமாதலால் அறிவித்தாலும் அறியமாட்டாது. பதி பேரறிவுடையது. ஆகவினால் அது பிறர் அறிவிக்க வேண்டாது தானே அறியும் ஆற்றலுடையது. பச ஒன்றையும் தானாக அறியமாட்டாது. அறிவித்தால் அறியும் தன்மை உடையது. பதி முற்றறிவுடையது. இதனால் ஒன்றைச் சுட்டியறியாது எல்லாவற்றையும் ஒருங்கே அறியும். மேற்கூறியவற்றால் பதிக்கு வேறாய்ச் சிற்றறிவுடையதாய் பாசத்தின் வேறாய், அறிவுடையதாய் பச என்னும் தனிப்பொருள் உண்டு என்பது புலனாகிறது.

உயிரின் இயல்புகள்

பதியாகிய சிவனைப் போலவே பசவாகிய உயிரும் அநாதி நித்தியப் பொருளாகும். இக் கருத்தினையே திருமூலர், “பதியினைப் போற் பசபாசம் அநாதி” எனக் கூறியுள்ளார்.

அநாதியான ஆன்மா என்னில்லாதவை, பலவாகும். இதனைச் சிவப்பிரகாசம், “என்னரியதாய் நித்தமாய்” எனக் கூறும். திருவருட்பயனில்,

“பிறந்தநாள் போலும் பிறருக்குநாள் மேலும் துறந்தோர் துறப்போர் தொகை” என உமாபதி சிவாசாரியார் கூறியுள்ளார்.

மேலும், ஆன்மா சதசத்து என அழைக்கப்படுகின்றது. அதாவது பச, சத்தைச் சார்ந்த வழி சத்தாயும், அசத்தைச்

சார்ந்த வழி அசத்தாயும் நிற்கும் இதனாலேயே சதசத்து எனப்படுகிறது. இதனையே, உமாபதி திருவருட்பயனில் “சத்து அசத்தைச் சாராது அசத்தறியாது அங்கண் இவை உய்த்தல் சதசத்தாம் உயிர்.” என்கிறார்.

எனவே ஆன்மாவானது சதசத்து எனும் வகையில் சார்ந்ததன் வண்ணமானதாகும். பெத்த நிலையில் கட்டுண்ட நிலையில் ஆன்மா ஆணவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும். முத்தி நிலையில் குளை நீங்கிய நிலையில் அன்மா சிவனைச் சார்ந்து நிற்கும். இதற்கு உதாரணமாக “மழைத்துளி எந்த நிலத்தில் விழுகிறதோ அதன் தன்மையைப் பெறுகிறது”, “பளிங்கு எப்பொருளின் அருகில் உள்ளதோ அதன் நிறத்தைக் காட்டும்” எனச் சித்தாந்திகளால் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆன்மா அநாதியாகவே ஆணவப் பிணியினால் பீடிக்கப்பட்டு சிற்றறிவுடையதாகின்றது. ஆணவம் உயிர்களை செம்பிற் களிம்பு போலவும், நெல்லில் உமி போலவும் பீடித்துள் எது எனக் கூறப்படுகின்றது. இதனையே தாயுமானவர், “செம்புறு களிம்பென அநாதிமலம் மூழ்கியிருள்” எனப் பாடியுள்ளார்.

ஆன்மாவானது அறிவித்தால் அறியும் தன்மை கொண்டதாகும். அதாவது ஐம்பொறிகளின் உதவியால் அறிவனவாகும்.

“பொறியன்றி ஒன்றும் புனராத புந்திக்கு
அறிவென்ற பேர்நன் றற” எனத் திருவருட்பயன் விளக்குகிறது.

ஆன்மாவும் மும்மலங்களும்

ஆன்மாவினுடைய அவத்தைகள் மூன்றாகும். அவத்தை என் பது நிலை எனப் பொருள் கொள் எப்படும். மூன்றவத்தைகளாவன கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்பனவாகும். இதனை சிவஞான சித்தியார் பின்வரும் பாடல் ஊடாக விளக்குகிறது.

“கேவல சகல சுத்தம் என்னுமூன் றுஅவத்தை ஆன்மா மேவுவன் கேவலந்தன் உண்மைமையெப் பொறிகள் எல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனாம் மலங்கள் எல்லாம் ஓவினபோது சுத்தம் உடையன் உற்பவம்துடைத்தே”

ஆன்மாவானது மாயை, கன்மங்களை விடுத்து ஆணவத்தோடு மட்டும் நிற்பது கேவலாவத்தை நிலை எனப்படுகிறது. இந்நிலையில் ஆன்மா அறிவில்லாதும், செயல்கள் இல்லாதும், இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இல்லாதும், இன்ப துன்ப நாட்டமில்லாதும் காணப்படும்.

“அறிவு இலன் அழுர்த்தன் நித்தன் அரகாதி குணங்க னோடுங் செறிவுஇலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்கள் இல்லான் குறியிலன் கருத்தா அல்லன் போகத்திற் கொள்கை இல்லான் பிறிவிலன் மலத்தினோடும் வியாபி கேவலத்தில் ஆன்மா.” என்கிறது சிவஞானசித்தியார்.

கேவலநிலையில் உள்ள ஆன்மாக்களின் துன்ப நிலையை அறிந்த சிவன் மாயையினின்று தனு, கரண, புவன, போகம் உடல், பொறி கரணங்களைக் கொடுத்து கன்மத்தில் ஈடுபடச் செய்தலே சகலாவத்தையாகும். இந் நிலையில் இச்சையுற்றுத் தொழில்கள் செய்து விணைப் பயன்களை அனுபவித்து பிறப்பு இறப்புற்று நிற்கிறது.

“உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத்து உன்னல் செப்பல் வருசெயன் மருவிச் சத்தம் ஆதியாம் விடயம் தன்னில் புரிவதுஞ் செய்திங்கு எல்லா யோனியும் பூக்கு உழன்று திரிதருஞ் சகல மான அவத்தையில் சீவன் சென்றே”

அடுத்து ஆன்மா இருவினை ஒப்பு பெற கன்ம மலம் நீங்கும். ஆணவமலம் பரிபாகம் அடைந்த போது சிவன் தீட்சையால் மும்மலங்களையும் அறுத்து ஞானத்தைக் கொடுத்துத் தனியாக ஆக்கும் நிலை சத்தாவத்தை ஆகும். இந்நிலையில் எல்லாம் ஞானமயமாகும். ஞான வடிவாகிய சிவனை ஆன்மா அடையும். இது பற்றி அருணந்தி சிவாசாரியார் தமது சிவஞானசித்தியாரில்,

“இருவினை செயல்கள் ஒப்பின் ஈசன்தன் சத்திதோயக் குரு அருள் பெற்றுஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத் திரிமலம் அறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறிவு ஒழிந்து ஞானம் பெருகி நாயகன் தன் பாதம் பெறுவது சத்தமானே” என விளக்கியுள்ளார்.

மேலும் ஆன்மாக்கள் மூவகைப்படும். ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மூன்று மலங்களையும் உடையவர்கள் சகலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம் எனும் இரண்டு மலங்களை

உடையவர்கள் பிரளையாகலர் எனவும், ஆணவம் என்ற ஒரு மலத்தை உடைய உயிர்கள் விஞ்ஞானகலர் எனவும் அழைக்கப்படும். இதனை உமாபதி சிவாசாரியார் திருவருட்பயனில் கூறுகிறார்.

“திரிமலத்தார் ஒன்றதனிற் சென்றார்க ஓன்றி ஒருமலத்தராயு மூளர்.”

“உரைதரும் இப்பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்றாம் உயரும் விஞ்ஞானகலர், பிரளையாகலர், சகலர் நிரையில் மலம், மலங் கன்மம், மலங் கன்மம் மாயை நிற்கும்” என சிவஞானசித்தியாரும் விளக்கும்.

இதனைத் திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில்,

“ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப்

பேணிய மாயை பிரளையா கலருக்கே

ஆணவ மாயையும் கன்ம மூன்றுமே

காணார் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே”

எனவும் பாடியுள்ளார்.

ஆன்மாவை ஆணவமலம் பீடித்திருப்பதை செம்பிற் களிம்பு போல, நெல்லில் உமி போல என சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது. மூன்றுவகை ஆன்மாக்களும் மூலமலமாகிய ஆணவமலத்தாற் பீடிக்கப்படுவர் என்பதை உமாபதி சிவாசாரியார் திருவருட்பயனில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“மூன்று திறத்துள்ளாரும் மூலமலத் துள்ளார்கள்

தோன்றலர் தொத் துள்ளார் துணை”

ஆணவமலம் இருளை விடக் கொடியது. இருள் தன்னைக் காட்டும் இதனைத் திருவருட்பயன்,

“ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் உருவம் காட்டும்

இரு பொருளும் காட்டாது இது” என விளக்கியுள்ளார்.

கன்மமும், மாயையும் இடையில் வந்து ஆன்மாவைப் பீடிப்பதால் இம்மலத்தை ஆகந்துகமலங்கள் எனப்படும் கன்மமே பிறவிக்குக் காரணமாகின்றது. மாயை தனு, கரண, புவன, போகங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. இம்மலங்களிலிருந்து நீங்கி ஆன்மாவானது பூரண அறிவைப் பெறும் நிலையே அருள்நிலையாகும்.

இந்நிலையில் சிவத்துடன் அத்வைதமாக இருந்து முத்தியின்பத்தை அனுபவிக்கும். இதனையே சைவசித்தாந்தம் சுத்த அத்வைதம், தாடலை என்ற சொற்களால் விளக்குகிறது. இதுவே சாயுச்சிய முத்தியாகிய பரமுத்தியாகும்.

ஆச்சிரம தர்மக் கோட்பாடு

சைவப்புலவர், சைவசித்தாந்த பண்டிதர்
எஸ். ரி. குமரன் B.A. (Hons.)
Dip.in.Eng, Dip.in.EM

எமது சமயமானது தொன்மையானது, பழமையானது. வாழ்வியற் கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு நன்நெறியில் வாழ வழிகாட்டுகின்றது. சமயம் என்பது வாழும் முறை அல்லது வாழ்க்கை நெறி எனப்படும். சைவம் என்னும் சொல்லானது சிவசம்பந்தமுடையது எனப் பொருள்படும். சைவசமயமானது சிவசம்பந்தமான வாழ்க்கை முறைகளையும் வாழ்வியற் தத்துவங்களையும் கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. இத்தகு கோட்பாடுகளால் வர்ணாச்சிரம தர்மக் கோட்பாடு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

வர்ணாச்சிரம தர்மம் என்பதனை நோக்கும் போது வர்ணம் என்பது நிறம் என்பதனையும் ஆச்சிரமம் என்பது வாழ்க்கைப்படிநிலை என்பதையும் தர்மம் என்பது ஒழுங்கு என்பதையும் சுட்டி நிற்கின்றது. வர்ணாச்சிரம தர்மம் என்பது ஓவ்வொரு வர்ணத்தாருக்கும் ஆச்சிரமத்தாருக்கும் உரிய கடமைகளை ஒழுங்கு படுத்தல் எனப்படும்.

தர்மசாஸ்திரங்கள் வர்ணாச்சிரம தர்மம் பற்றி சிறப் பித்து கூறுகின்றது. இங்கு வர்ணம் என்பது சமுதாயத்தவர்களுக்கும் ஆச்சிரமம் என்பது தனிப் பட்டோருக்கும் உரிய கடமைகளை விளக்குகின்றது. வர்ணம் பிராமணர், சத்திரியர், வைசிகர், சூத்திரிர் எனவும் ஆச்சிரமம் பிரமச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஓவ்வொருவரும் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் புருடார்த்தங்களை நிறைவாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு நால்வகை ஆச்சிரமங்களின் வழியே நின்றொழுகுதல் இன்றியமையாத தாகும்.

பிரமச்சரிய நிலை

நால்வகை ஆச்சிரமங்களில் முதலாவது படிநிலை பிரமச்சரிய நிலையாகும். இது மாணவநிலை எனப்படும்.

ஒருவனுக்கு எண்களும் எழுத்துக்களும் இரு கண்களுக்கு ஒப்பானவை ஆகும். மறுமையில் முத்தியின் பத்தை அடைவதற்கும் வானுறையும் தெய்வத்தை அடைவதற்கும் ஆதாரமாகத் திகழ்வது கல்வி ஆகும். இக்கல்வியிலும் மேலானது ஒழுக்கம் ஆகும். கல்வியையும் ஒழுக்கத்தையும் பெறுகின்ற பருவம் பிரமச்சாரிய பருவம் ஆகும். 5 வயதில் குருகுலத்திற்கு சென்று அங்கேயே தங்கியிருந்து 12 வருடங்கள் கல்வி பயில வேண்டும். கல்வியின் நோக்கம்,

1. ஆன்மீக உணர்வை பெறுதல்
2. ஒழுக்கம் பேணி வாழப் பழகுதல்
3. தத்துவங்களை உணர்ந்து கொள்ளல்
4. ஏணைய படிநிலைகளில் கடமைகளை உணருதல்

மாணவ நிலையில் புலன்டக் கத்துடன் கூடிய ஒழுக்கப்பயிற்சி வழங்கப்படும். மாணவன் எவ்வித புலன்நுகர்ச்சியிலும் ஈடுபடுதல் கூடாது. மாணவன் தனது குரு வசிக்கும் இடமாகிய ஆச்சிரமத்திலே தங்கி குருவிற்கு வேண்டிய பல்வேறுபட்ட பணிவிடைகளை ஆற்றி கல்வி கற்க வேண்டும். இங்கு வேதங்கள், உபநிடதங்கள், தர்ம சாஸ்திரங்கள், சோதிடம், இலக்கியம், மருத்துவம் போன்ற ஞானநூல்கள் கற்பிக்கப்பட்டன.

மாணவன் தனது அன்றாட உணவை பிச்சையேற்று உண்ண வேண்டும். செல்வந்தர் ஏழை என்ற பாகுபாடின்றி அனைவரும் ஒன்றாக வசித்து கல்வி கற்றனர். சீடன் குருவை ஞானபிதாவாக மதித்து அவரிற்கு பக்தி விகவாசத்துடன் பணிபுரிந்தான். அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி சந்தியாவுந்தனம், காயத்திரி செபம் முடித்துவிட்டு தியானம் செய்தல் வேண்டும். பிராணாயாமம், ஆசமனீயம், என்பவற்றையும் மேற்கொள்வான். பிரமசாரியானவன் சுவை மிகுந்த உணவை விலக்கி எளிமையான ஆகாரங்களை உண்ணல் வேண்டும். ஏராளமான உடற்பயிற்சிகளை செய்தல் வேண்டும். பின்வரும் விரதங்களையும் அனுஷ்டித்தல் வேண்டும்.

1. ஆசையினை வளர்த்தல் கூடாது.
2. உண்மை பேசுதல் வேண்டும்.

3. குருவிற்கு சேவைபுரிவதையே கடனாக கொள்ள வேண்டும்.
4. ஜம்புலன் அடக்கம் உடையவனாக இருத்தல்.
5. கட்டாந்தரை/ கடினமான பாயில் படுத்துறங்குதல்.
6. கூத்து நாடகம் போன்ற கேளிக்கை நிகழ்ச்சியைத் தவிர்த்தல்.
7. உயிரினங்களைத் துன்புறுத்தல் கூடாது.
8. மதுபானம், தாம்புலம், வாசனைப் பொருட்கள், இறைச்சி, சுவையுள்ள காரமான உணவுப் பொருட்களை விலக்குதல் வேண்டும்.
9. பெண்களுடன் பேசுதல், அவர்களுக்கு சமீபத்தில் இருத்தல், அவர்களின் பெயர்களை உச்சரித்தல் கூடாது.
10. காமம், பேராசை, கோபம் ஆகியவற்றில் இருந்து விடுபடுதல் வேண்டும்.

கற்ற முடிவில் சீடன் தன் வசதிநிலைக்கேற்ப குருவிற்கு தட்சணையினை வழங்குவான். இது சமாவர்த்தனம் எனப்படும். அப்போது குரு மாணவனுக்கு உண்மை பேசுக, தர்மம் செய்க, மாதா, பிதா, குரு, அதிதி ஆகியோரைத் தெய்வமாக போற்றுக, முன்னோர்க்கும் பிதிரர்களுக்கும் செய்யும் கடமையில் இருந்து விலகாதே எனப் பல உபதேசங்களை உபதேசிப்பார். இந்நிலைக்கு வரும் ஒருவன் ஸ்நாகதன் எனப்படுவான். இதன் பொருள் நீராடியவன் என்பதாகும்.

கிருகஸ்த நிலை

பிரமசாரிய நிலையை நிறைவு செய்தவன் அடுத்த நிலையாகிய கிருகஸ்த நிலைக்கு செல்கின்றான். இந்நிலை இல்லறநிலை எனப்படும். இந்நிலைக்கு வருபவன் குருவினது ஆசீர்வாதத்துடனும் பெற்றோரது விருப்பிற்கு இணங்கவும் மனம் ஒத்த தர்மபத்தினியை மனம் செய்து இல்லற நிலைக்கு புகுகின்றான். இந்நிலையில் பிரமச்சாரிய வாழ்க்கையில் கற்றதற்கு இணங்க வாழ்க்கையை நடாத்துகின்றான்.

ஒருவர் இவ்வுலக வாழ் வில் இன் பங் களை அனுபவிப்பதும் கடமைகளை, தர்மங்களை ஆற்றுவதும் இந்நிலை ஆகும். ஒருவன் அறவாழ்க்கை வாழ்ந்து அறவழியில் பொருளினை ஈட்டி அவற்றை அறவழியில் பயன்படுத்தி அறத்துடன் கூடிய இன்பத்தை அனுபவிக்கும் நிலையே கிருகஸ்த நிலை ஆகும்.

இல்லறத்தில் உள்ளவன் ஏனைய படிநிலையில் உள்ளோர்க்கு வேண்டிய கடமைகளை ஆற்றுவது பிரதான பணியாகும். இதனையே வள்ளுவர்,

“இல் வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்றதுணை”

எனவும் இவனே துறவிகள், பிரமச்சாரிகள், பிதிரர்களுக்குரிய கடமைகளை ஆற்றுபவன் என்பதனை வள்ளுவர்,

“துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்

இல் வாழ்வான் என்பான் துணை” என்கின்றார்.

இல்லற நிலையில் உள்ளவர்கள் பஞ்சமகாயக்ஞங்கள் என அழைக்கப்படும் ஐம்பெரும் வேள்விகளை ஆற்ற வேண்டும்.

1. பிரம்மயக்ஞும் - பிரமத்தை மந்திரத்தின் துணை கொண்டு வழிபடுதல்
2. தேவ யக்ஞும் - தேவர்களுக்காக செய்யப்படும் வேள்விகள், யாகங்கள்
3. மானுடயக்ஞும் - உற்றார், உறவினர்கள், விருந்தினர்கள், சன்னியாசிகள் போன்றோருக்குச் செய்யும் உபசாரம்
4. பிதிர யக்ஞும் - உடலைவிட்டு பிரிந்து சென்ற ஆன்மாக்களுக்கு செய்யும் கடமைகள்
5. பூத யக்ஞும் - மிருகங்கள், பறவைகள், பூச்சி, புழு போன்ற உயிரினங்களுக்கு செய்யும் உபகாரங்கள்

இல்லறநிலையில் உள்ளவன் பிதிர்கள், தேவர்கள், விருந்தினர்கள், சுற்றத்தார் தனக்குரிய பணிகள் அனைத்தையும் ஆற்ற வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர்,

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தார் ஓம்பல்தலை”

கிருகஸ்த நிலையில் அறவாழ்க்கையினை வாழும் கிருகஸ்தன் விருந்தோம்பல் பண்புடையவனாக விளங்கி நல்ல புத்திரர்களைப் பெற்று அவர்களையும் அறவழியே வாழச் செய்தல் பிரதான கடமையாகும்.

வனப்பிரஸ்தம்

இல்லற நிலையில் இதுவரை காலமும் அனுபவித்து வந்த இன்பங்களை படிப்படியாக துறந்து காட்டிற்கு சென்று தவ வாழ்க்கையினை வாழ்ந்து துறவு நிலைக்கு தன்னை தயார்ப்படுத்தும் நிலையே வனப்பிரஸ்த நிலையாகும். வனப்பிரஸ்தம் எனும் சொல் வனத்திற்கு செல்லல் என்பதனையே குறித்து நிற்கின்றது.

மனுஸ்மிருதி வனப்பிரஸ்த நிலை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஒருவருக்கு மகனுக்கு மகன் பிறந்த பின்னர் நரை, திரை, மூப்பு என்பவை எய்திய பின்னர் மனைவியுடன் அல்லது மனைவியை மகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டு காட்டிற்குச் சென்று தவ வாழ்க்கையினை வாழுதலே வனப்பிரஸ்தம் என்கின்றது.

வனப்பிரஸ்த நிலைக்கு வரும் ஒருவர் தாடி, மீசை, ஜடாமுடி தரித்தல் வேண்டும். மான் தோல், மரவுரி என்பவற்றையே ஆடையாகத் தரித்தல் வேண்டும். காட்டில் கிடைக்கும் முதிர்ந்த காய்களிகள் இலைகள் என்பவற்றையே உணவாக உட்கொள்ளுதல் வேண்டும். நாவின் சுவைக்கோ உடலிச்சைக்கோ அடிமையாதல் கூடாது. காட்டில் கிடைக்கும் தானிங்களைக் கொண்டு தேவர்களிற்கு யாகம் வளர்த்தல் வேண்டும்.

சந்நியாசம்

சந்நியாசம் என்பது துறவுநிலையாகும். உலகியல் வாழ்வையும் அதனால் வரும் பந்த பாசங்களையும் துறந்து வீடுபேற்றை நாடி முயற்சி செய்தலே சந்நியாசம் ஆகும். துறவி ஒருவன் பொது நன்மைக்காக சிந்திக்க வேண்டும், செயற்படவேண்டும். ஆனால் கூடேற்றத்தை நோக்காகக் கொள்ள வேண்டும்.

சந்தியாசம் பற்றி மனுஸ் மிருதி கூறும் போது கண்ணைக்கட்டி காட்டின் தனிவழியே செல்லுகின்ற ஒருவனது நிலைக்கு ஒத்தது என்கின்றது. இந்நிலை மிகச் சுதந்திரமான நிலையாகும்.

ரணைய படிநிலைகளையும் முறையாகக் கடைப் பிடித்த ஒருவனே சந்தியாச நிலைக்கு தகுதியடையவன் ஆகின்றான். சந்தியாசியானவன் விருப்பு, வெறுப்பு, அவா, அகங்காரம், காம, குரோத, கோபங்கள் நீங்கி எல்லா உயிர்களினதும் மேம்பாட்டிற்காக தியானிக்க வேண்டும். சொல், செயல், எண்ணம் அனைத்திலும் இறவைனுடன் இணைந்தவன் ஆகின்றான். எல்லா உயிர்களிலும் சிவனைக் காண வேண்டும். அத்தோடு கடும் மழை, வெய்யில் குளிர்காற்று எனப் பார்க்காது கடும் தவம் புரிந்து சிவனுடன் இணைகின்றான். சந்தியாசிகளது பெருமை பற்றிக் கூறிய வள்ளுவர்,

“துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து

இறந்தாரை எண்ணிக் கொண்டாற்று”

என்கின்றார். ஆச்சிரமக் கோட்பாட்டின் நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்பவன் தனது வாழ்வின் இலட்சியமாகிய வீடுபேராகிய சிவகதியை அடைகின்றான்.

சங்கம வழிபாட்டால் முத்தியடைந்தோர் 19 பேர்

திருநீலகண்டர்	மூர்க்கர்
சிறுத்தொண்டர்	இடங்கழியார்
விறுன்மிண்டர்	முனையடுவார்
மானக்கஞ்சாறர்	சத்திநாயனார்
நின்றசீர்நெடுமாறன்	அமர்நீதி
புகழ்ச்சோழர்	மெய்ப்பொருள்
இளையான்குடிமாறர்	திருக்குறிப்புத் தொண்டர்
காரைக்காலம்மை	இயற்பகை
நரசிங்கமுனையர்	கலிக்கம்பர் / நேசர்
ஏனாதி	

உ

கணபதி துணை

கணபதி வழிபாடும் காரிய சித்தியும்

சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்த பண்டிதர்
க. நித்தியதசீதரன் இந்துதர்மாசிரியர்

உலகத்தின் கர்த்தாவாகிய பரம்பொருளை வழிபட ஆறுவகையான மார்க்கம் கூறுவார். அவற்றை அறுவகைச் சமயங்கள் என்று கூறுவார்கள். ஸ்ரீசங்கராசாரியார் “சன்” மதங்கள் என்று மீளநிறுவிய சமயங்களில் பதினெண் கணங்களின் அதிபதியாக விளங்குபவர் கணபதியாவார். கணபதியை முழுமுதலாகக் கொண்டு வழிபாடு செய்யப்படும் நெறி காணபத்தியநெறி என்பர். அந்நெறி ஒழுகும் அடியார்களை கணபதர்கள் என்று அழைப்பர். விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் நாத வடிவமாய் விளங்கும் கணபதியை பரம்பொருளாய் நிலைநிறுத்தினர். உலகின் அனைத்து ஆன்மவடிவங்களையும் கொண்டுள்ள பரம்பொருளாவார்.

வைதீக நெறியில் மட்டுமன்றி அவைதீக நெறியிலும் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் அனைவராலும் போற்றியிசைத்து வழிபடும் நாயகனே கணபதி ஆவார்.

தோற்றம்

கணபதியினுடைய தோற்றம் என்பது சிவன் சிறப்பாக தடத்த இலட்சண நிலையில் காட்சி கொடுக்கும் வடிவமாகும். இந் நிலையில் புராணங்கள் ஒவ்வொரு சம்பாசனையின் ஊடாக தோற்றம் (பிறப்பு) கூறப்படுகிறது. காஞ்சிப்புராணத்தில் திருக்கைலையில் சிவனும் உமையும் “ஏழுகோடி மந்திரசாலா” என்னும் பூஞ்சோலைச் சித்திர மன்படத்திற்குச் சென்றனர். அங்கே ஒரு பிரணவம் பரிந்து இறைவன் எழுத்தாகிய “அகரம் களிறாகவும்” அம்மை எழுத்தாகிய “உகரம் பிடியாகவும்” ஆயிற்று. அவை இரண்டும் ஒன்று கூடி விநாயகர் தோன்றினார் என்கிறது. விநாயகர்புராணத்தில் விபுதை மாகதர் என்னும் அசுரர்க்குப் பிறந்த கஜமுகாசுரன் ஆணவ

அகந்தையைப் போக்கி தேவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுக்க தோன்றிய மூர்த்தி என்பார்.

சிவபுராணத்தில் உலகமாதாவாகிய உமாதேவி தாழும் ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று கொஞ்சிக்குலாவ வேண்டும் என எண்ணினார். மண்ணினால் உருச்சமைத்தார். அதனால் சிவன் அகமகிழ்ந்து தேவர்கள் அனைவரையும் வரவழைத்து மகிழ்வித்து இருக்கும் நிலையில் சனீஸ்வரபார்வையால் சிரச ஒடிந்ததும் சிவன் களிற்றின் தலையினை பொருத்தி வேழமுகனாய் தோற்றுவித்தார்.

இதேபோல் தேவி பராக்கிரகம் கணபாலசிருஷ்டி என்று குறிப்பிட்ட பகுதியில் பார் வதிதேவி மஞ்சளிலே பிள்ளையாரைத் தோற்றுவித்து நீராடச் செல்லும் போது காவலனாய் இருத்திச் சென்றார் என்றும் கூறுவார்கள். பிள்ளையார் சிவசக்தியின் பிள்ளையே என்பதை “பிடியதன் உருமை...” என்பதனாடாக சம்பந்தர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

வளர்ச்சி

வைதீக சமயம் காலம் கடந்தவை என்று கூறும் நிலையில் காணபத்திய நெறியும் காலம் கடந்த சமய நெறியாகும். அந்த வகையில் சைவத்தின் தொன்மையாம் சிந்துவெளி காலத்தே தொல்பொருட்களின் சான்றுகளின் அடிப்படையில் சுவாதிக் குறியீடு, யானைமுகம், தந்தம் காணப்பட்டன. ஆனால் உறுதியான வழிபாடு நிலவியமைக்கான சான்றுகள் காணப்படவில்லை.

ஆனால் இலக்கியச் சான்றுகளாக நால் வேதங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இருக்கு வேதத்தில் “கவிஞர்களின் கவிஞருன்” என்றும் “ஞானியர்களின் ஞானி” என்றும் “அரசர்களின் அரசன்” என்றும் கூறப்படுகிறது. இருக்கு வேத காயத்திரி மந்திரத்தில், ”ஏகதந்தாய வித்மஹே வக்ரதுண்டாய தீமஹி தன்னோ தந்தி பிரசோதயாத்” எனவும், தைத்திரிய சங்கிதையில் “தந்தத்தை உடையவன்”, இதனோடு “கணாணாம் த்வா கணபதிகம் அவாமஹே” என்றும், யசர்வேதத்தில் “கணபதிக்கு வணக்கம்” என்றும், யசர்வேத சதருத்திரியம் (45:41) வாஜசனோய சங்கிதை குறிப்பிடுகிறது. ஐதரேயப்

பிராமணத்தில் விநாயகர் விக்கினங்களைத் தீர்ப்பவராகவும் அடியார்களைச் சாந்தப்படுத்துவராகவும் விளங்குகின்றார்.

மேலும் ஏரம்ப உபநிடதம், கணேச உபநிடதம் என்பனவும் சான்றாக அமைகின்றன. “ஓம் கணபதியே வணக்கம். நீயே காணும் உண்மை, நீயே படைப்பவனும், காப்பவனும், அழிப்பவனுமாய் உள்ளாய்” என்றும் குறிப்பு உள்ளது.

மகாபுராணங்களின் செல்வாக்கு காணபத்திய நெறியின் வளர்ச்சியில் பெரும் ஈடுபாடாய் அமைகின்றது. அந்த வகையில் ஸ்கந்தபுராணத்தில் ஒரு பகுதியில் கணேச மகாத்மியம் ஆதாரமாயும், பிரமகைவர்த்த புராணத்தில் ஒரு பகுதியான கணேச புராணம் என்றும் இவற்றுக்கு மேலாக கணபதியின் அனைத்து சிறப்புக்களும் வெளிப்படுத்திய புராணமாய் முத்கலபுராணம் (முற்கலபுராணம்) காணப்படுகிறது.

இதிகாச காவியம் என்று கூறப்படும் இராமாயணம் இராவணன் லிங்கம் எடுத்துவர இந்திரன் அதனைச் சடுதியாக நிறுத்தும் வண்ணம் விநாயகரை வேண்டி வழிபட்டான். அதனால் விநாயகர் சிறுவனாய் நின்று இராவணனை லிங்கம் இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லாது தடுத்து அருள் காட்டினார்.

மகாபாரதம் என்னும் இலக்கியத்தில் வனவாசம் சென்ற பஞ்சபாண்டவர்கள் வனத்தில் ஆவணிச் சதுரத்தியில் முனிவர் ஒருவரின் வழிகாட்டலில் களிமண்ணில் பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்து அறுகு கொண்டு அர்ச்சித்தனர் என்பதும் கர்ணபரம்பரைக் கதையாய் அமைகிறது.

மேலும் வியாசபகவான் மகாபாரதக் கதையைக் கூறக்கூற விநாயகரே எழுதினார். எழுத்தானி முடிந்ததும் ஒற்றைக் கொம்பு ஓடித்து எழுதிய இலக்கியமே மகாபாரதம் என்பர் “..... தவளமா மருப்பு ஒன்று ஓடித்து.....” என்னும் பாடலடி கூறுகிறது.

குப்தர் காலத்தில் முக்கண்ணன் விநாயகர் பதம் போற்றி என்பதும், குமாரகுப்தன், ஸ்கந்தகுப்தன், விநாயகர் வழிபாடு செய்தார்கள் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்து பிள்ளையார் பட்டிக் கோயில் என்றும், பட்டுக்கோட்டை, வேலாஞ்சேரி உத்தரமேரு விநாயகர் புடைப்புச் சிற்பத்தில் விநாயகர் நர்த்தனமும் காணப்பட்டன.

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டு முதல் மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை சங்க காலம் என்பர். அக்காலத்து விநாயகர் வழிபாட்டினை திருமுருகாற்றுப் படை ருறிப்பிட்டிருப்பதைச் சாண்டாம்.

“முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே – ஒரு கைமுகன்

தம்பியே.....” என்னும் பாடலில் ஒரு கைமுகன் விநாயகனைப் போற்றுகிறார். ஆனால் முழுமையான வழிபாட்டுச் சான்று காணப்படவில்லை.

சங்கமருவிய கால இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் அகத்தியர் வழிபாட்டின் வரலாறு சுட்டப்படுகிறது. “கரங் கவிழ்ந்த காவிரிப் பாவை...” என்ற பாடலடி ஆதாரமாகும்.

பல்லவர்காலத்தே உருவவழிபாடுகள் பெருகியது. வடநாட்டில் அகத்தியர் செய்த விநாயகர் திருவுருவை சிறுத்தொண்டரால் முதன்முதலில் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து கணபதீஸ்வரம் என்னும் இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கணேசரதக் கோயில் சிற்ப வடிவங்களை பல்லவ மன்னர் வளம்படுத்தினர்.

நாயன்மார் பாடலை ஆராயும் போது ஞானசம்பந்தர் சீர்காழிப் பதிகமாகிய “கட, தணி” “.....கணபதீச்சரம் காழுவே” வலிவலப்பதிகமாகிய “பிடியதனுரு” என்பனவும் நாவுக்கரசர் “கைவேழ முகத் தவணைப் படைத்தார் போலும்....” என்றும் “.....கமலக் கிட்டுத் திரியும் கணபதி யென்னுங் களிறும்.....” சந்தரர் “..... என்னியும் பெரு வயிறன் கணபதி யொன்றறியான்” என்றும் பாடியுள்ளனர். நந்திக் கலம்பகத்தில் “கரியின் முகவனை அரியின் மருகனை உருசி நினைப்பவர் பெருமை பெறுவர்” எனவும், ஆழ்வார்கள் தும்பிக்கையாழ்வான் என்றும் கணபதியைப் போற்றுகின்றனர்.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்தே சிறப்பாக திருநாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையாரும் நம்பியாண்டார் நம்பியின் வழிபாட்டின் சிறப்பும் காணப்படுகின்றது. திருமுறைக்கு வழிகாட்டிய பிள்ளையார் என்றும் போற்றுவார்கள். திருமாளிகைத்தேவர் பாடலில் “..... அனகனே குமர

விநாயக சனக அம்பலத்தமர சேகரனே” என்று பாடியமையும், கபிலதேவ நாயனார் மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை பாடினார். “திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்....” என்ற பாடலடிக்கு அமைய 20 பாடல்கள் பதினெனாராம் திருமுறையில் அமைகிறது. இராஜராஜசோழன் விநாயகரை வழிபட்டுக் காரியம் ஆற்றிய பெருமன்னன் ஆவான். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் என் பனவும் பிள்ளையாருக்கு காப்புப்பாடும் மரபை உருவாக்கியது.

விஜயநகர நாயக்கர் காலம் பக்தியின் மறுமலர்ச்சிக் குரிய காலமாகும். இக்காலத்து அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் “.....ஐந்துகரத் தானை முகப் பெருமாளே” என்றும், “கைத்தலம் நிறைகனி அப்பமொடவல் பொரி கப்பிய கரிமுகன்.....” என்றும் புகழாரம் குடுகிறது. இதே போல் குமரகுருபரர் “..... கண்ணிப்பிடி அளித்த ஓராணை வந்தென் உளத்து” என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு பாடல்களிலும் ஆலயங்களில் கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அனைத்திலும் விநாயகர் அற்புதமும் மூர்த்தி பேதமும் சிற் பமாய் மலர்ந்துள்ளது.

ஸழத்தில் பொலன்றுவை தலைநகராய் விளங்கியது. மிகுந் தலை சைத் தியத் தின் “வாகல் கட்” என்னும் வாசற்புறத்துாணில் இடம்பெறும் பிள்ளையார் (கி.பி 7) தாதுகோபுரத்தில் ஒன்றான “கண்டகசைத்தியத்தின்” அலங்காரத்தில் கணபதி சிற்பம் காணப்பட்டது. ஆய்வாளர் கி.மு 1ம் நூற்றாண்டு என்றும் கூறுவர். அனுராதபுரம் “வனசிம்ஹ விகாரையில்” உள்ள கல்வெட்டில் கணபதி என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இவை கி.மு 3, கி.மு 2 நூற்றாண்டினை உடையது என்பது வரலாற்று ஆய்வறிஞர் கருத்தாகும். கதிர்காமம் மாணிக்கப் பிள்ளையாரும் போற்றப்படுகிறது.

இவ்வாறு வடபால் ஆரியச்சக்கரவர்த்திகளுக்கு முன்னர் மாருதப்புரவீகவஸ்லியுடன் தொடர்புபட்ட விநாயகர் தலங்கள் 7 எழுச்சி பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். இன்றும் அவற்றின் புகழ் பேசப்படுகிறது. பன்னாலை வரத்தலம் கற்பக விநாயகர்,

ஆனைக்கோட்டை கரைப்பிரான் ஆதிவிநாயகர், அளவெட்டி கும்பிளாவளைப் பிள்ளையார், மல்லாகம் பழம் பிள்ளையார் எனப்பல கோயில் அமைகிறது.

இவ்வாறு பிற்காலத்தே ஈழத்தில் மட்டுமல்ல உலகம் எங்கணுமே கணபதி வழிபாடு சைவர்கள் மட்டுமன்றி புறச்சமயத்தவர்களும் போற்றி வழிபட்டு வந்தனர்.

அந்த வகையில் பெளத்தர்கள் “கணதெய்யோ” என்று போற்றுகின்றனர். ஜைனர்கள் அருகநாயகர் என்பார்கள். மேலைத்தேய நாடுகளிலே ஐப்பானில் மூன்று முகங்களோடு சீனாவில் நான்கு முகங்களோடும், நேபாளத்தில் ஐந்து முகங்களோடும் வழிபட்டனர். அங்கு உச்சரித்த மந்திரம் “நமோ பகவதே சூர்யகணபதி ஹ்ருதயாய”

பர்மா தேசத்தில் கணபதியை “மகாபிணி” என்றும், மங்கோவிய மக்கள் “தோக்கார்” என்றும், திபெத் தேசத்து மக்கள் “ட்ஸா கஸ்புடார்” என்றும் கம்போடியாவில் “பிரஹுகணேஸ்” என்றும், சீனாவில் “குவான் நியிக்” என்றும், யப்பானில் “விநாயக்ஷர்” என்றும், நேபாளத்தில் “எதிர்முக கணேசன்” என்றும் வழிபாடுகள் பரந்துள்ளது.

கணபதியின் திருவுருவச் சிறப்பு

எல்லா தெய்வங்களின் சொருபநிலையும் சகல ஜீவராசிகளும் கணபதியின் உடலில் அடக்கம் என்பதையும் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

கணேசரது நாபி	- பிரம்ம ரூபம்
கணேசரது முகம்	- விஷ்ணு ரூபம்
கணேசரது கண்	- சிவ ரூபம்
கணேசரது இடப்பாகம்	- சக்தி ரூபம்
கணேசரது வலப்பாகம்	- சூரிய ரூபம்

ஆகவே தெய்வங்களின் சொருபம் கணபதி ஐக்தரட்சகர் ஆவார். முகம் யானையினுடையதாயும், உடல் தேவ உடலையும், கால்கள் பூத கணங்களைப் போன்றும், ஒற்றைக்கொம்பு ஆண் என்றும், ஒடித்த கொம்புப் பக்கம் பெண் னாகவும், விலங்கு வடிவு தெரிவதால் அஃ

றினையாகவும், தேவ, மானிட வடிவு தெரிவதால் உயர்தினையாகவும் விளங்கும் கணபதி தோற்றம் உலக உள்ளடக்கமான தொப்பை வயிறும் துலக்கமாய் அமைகிறது.

தத்துவக் கருத்து

- கணபதியின் திருவுருவ தத்துவத்தை நோக்கும் போது சைவசித்தாந்தம் கூறும் முப்பொருள் தத்துவம் அமைகிறது.
பானை வயிறு	- உலகம் முழுவதும் வயிற் றில் உள்ளடக்கம்.
யானை முகம்	- ஒம் என்னும் பிரணவ மந்திரத்தைக் குறிக்கிறது.
பெரிய செவி	- அன்பர்கள் கூறுவதைக் கேட்கும் ஆவல் உடையவர். அதாவது யானைச் செவி கூர்மையானது. அடியார்களின் வினையாவும் கூர்ந்து செவிசாய் த்து வினை போக்கிடுவார்.
மோதகம்	- இன்ப வடிவினன் ஆனவன்.
ஓற்றைக்கொம்பு	- தியாகத்தைக் குறிக்கும்.
பெருந்தலை	- ஞானத்தின் நிறைவைக் குறிக்கும்.
பாம்பு ஆபரணம்	- யோக சக்தியாம் குண்டலினி சக்தி குறியீடு. பாம்புபோல குண்டலினி சக்தி மூலாதரத் தில் சுருண் டு கிடக்கிறது. யோகத்தினால் பாம்பு விரிவது போல் மேலெழுந்து உயிர்களைச் சிவமயமாக்கும்.
ஓடித்த தந்தம்	- பாச ஞானத்தைக் குறிக்கும்.
ஓடிக்காத தந்தம்	- பதி ஞானத்தைக் குறிக்கும்.
வலது, இடதுகண்கள்	- இகஞானக் காட்சியாகும்.
நெற்றிக்கண்	- பரஞானக் காட்சியையும் தரும்.
பிறைச்சந்திரன்	- அறியாமை நீங்கி, ஞானம் பெற்ற உயிர் களை உயர் வடையச் செய்தலைச் சித்தரிக்கும்.

முஷிக வாகனம்

- ஆணவம் அடங்கிய ஆன்மாவின் வடிவம். மலம் நீங்கிய ஆன்மா இறைதிருவடியில் ஆனந் தப் பெருவாழ்வு.

மிகவும் முக்கியமான தத்துவமாக ஐந்தொழிலில்களைக் குறிப்பிடுவர். அந்த வகையில்

ஓடித்த தந்தம் ஏந்திய கரம்	- படைத்தல்
மோதகம் இருக்கும் கரம்	- காத்தல்
அங்குசம் ஏந்திய கரம்	- அழித்தல்
அழுத கலசம் ஏந்திய துதிக்கரம்	- அருளல்
பாசம் கொண்டிருக்கும் கரம்	- மறைத்தல்
விநாயகரைச் சித்தி, புத்தி நாயகனாய் வழிபாடு செய்யப்படும் நிலையில் அடியார்க்கு செயல்களில் சித்தியையும் வெற்றி அதற்குரிய புத்தியை (ஞானம்/ அறிவு) அருள்பவர் ஆதலினால் இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி நாயகனாய் மனைவியர்களாய் பொருள் கொள்வர்.	

யானை மிகவும் பலம்மிக்கது. அதனை யாராலும் அடக்கமுடியாது. அங்குசத்தைக் கொண்ட பாகன் யானையை அடக்க வல்லான். அதேபோல் யானை முகமுடைய கணபதி பலமுள்ள நாயகன். யாருக்கும் அடங்காதவர். அங்குசம் கொண்டவர் என்பதால் யாரையும் அடக்க வல்லவராய் அவரே இருக்கிறார்.

“பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்” என்னும் பாடலடிக்கு அமைய பிரணவ ஓளியாகிய “ஓம்” உலகத்தின் மூலம் சிவனால் ஒங்கார நாதமே முதலில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பார்கள் ஞானியர்கள் சித்தர்கள். அப்பிரணவ நாயகனே விநாயகர். ஒங்காரத்தின் சுருங்கிய வடிவம் பிள்ளையார் சுழி என்பர் (ஐ). இதன் பொருளை பலவாறு கூறுவர். சென்பது சக்தியாகவும், - என்பது சிவனாயும் விளங்குகிறது. தும்பிக்கையின் வடிவம் என்றும் கூறுவார்கள். ஓம் என்பதில் அ, உ, ம் என்னும் ஒலி எழுப்பப்படுகிறது. அதில் அ - அகந்தை, உ - உபாதை, ம - மமதை என்னும் பொருள் கூறி அதன்வழி ஓம் என்னும் மந்திரம் உச்சரிக்கும் போது அகந்தை, மமதை, உபாதை நீக்கம் பெறும் என்பதே ஆகும்.

சிவசொருப நாயகன் விநாயகன்

சிவனுடைய முத்த புதல்வன் என்ற நிலையில் அவர் சிவனில் இருந்து வேறானவர் அல்லர். இருவருக்கும் இருக்கும் ஒத்த பண்பு இதனைத் தெளிவாக்கிறது. முக்கண்கள், நடராஜரைப் போல் நர்த்தன கணபதி, பஞ்சகிருத்திய செயல், பிறைச் சந்திரன் சூடியமை, பாம்பு ஆபரணமாய் அனிந்தவர்கள், சிவனின் ஐந்து முகம் ஈசானம், தற்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் என் பன ஐந்துமுகமாகும். இம் மூர்த்தம் ஹோரம் ப கணபதி உனர்த்துகிறது.

கணபதி மூர்த்தங்கள்

கணபதி பிரமசாரி என்றாலும் அவருக்கு வல்லபை, (நீலசரதவதி) ஸஷ்மி, சித்தி, புத்தி என நான்கு சக்தி கூறப்படுகிறது. ஈழத்தில் சித்திபுத்தி விநாயகர், யாழ்ப்பானம் பன்றிக் கோட்டுப் பிள்ளையார் கோவிலில் அமைகிறது. வடமொழியில் உள்ள எழுத்து 51. இவ் எழுத்தின் மூலமாய் இருப்பது விநாயகர். அதனால் 51 மூர்த்தம் கூறுவார்கள். இவற்றுள் 32 மூர்த்தமே சிறப்பானதாய் போற்றப்படுகிறது.

1. மகா கணபதி	2. ஸ்ரீபக்தி கணபதி
3. நிருத்த கணபதி	4. சித்தி கணபதி
5. துவிமுக கணபதி	6. திரயாஷ்ர கணபதி
7. சிருஷ்டி கணபதி	8. சிங்க கணபதி
9. வீர கணபதி	10. ஸ்த்சமி கணபதி
11. ஷிப்ர கணபதி	12. உச்சிட்ட கணபதி
13. மும்முக கணபதி	14. உத்தண்ட கணபதி
15. ஷிப்ரபிரசாதர் கணபதி	16. யோக கணபதி
17. பால கணபதி	18. விக்ன கணபதி
19. ஏரம்ப கணபதி	20. சக்தி கணபதி
21. ரணமோசனர் கணபதி	22. ஹரித்திரா கணபதி

23. ஏகாட்சர கணபதி	24. தூர்க்கா கணபதி
25. ஊர்த்துவ கணபதி	26. தருண கணபதி
27. விலை கணபதி	28. துவிலைகணபதி
29. துண்டி கணபதி	30. வர கணபதி
31. ஏகதந்தர் கணபதி	32. சங்கடஹர கணபதி

பிரதிமா இலட்சணம்

இறைமுர்த்தங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பிரதிமா இலட்சணம் நோக்கும் போது சிற்பசாஸ்திர முறைக்கும் ஆகம நெறிக்கும் உட்பட்ட நிலையில் அமைகின்றது.

பங்கம் - அபங்கம், திரிபங்கம், சமபங்கம் என அமையும். நிலை, ஆசனம், ஆடை அணிகலன், முத்திரை, குணம் என்பன முறையே அமையப் பெறுவதாகும். உதாரணம் சிருஷ்டி கணபதியை நோக்கும் போது முடியாக - ஜடகிரீடம், கரண்ட மகுடம், கிரீட மகுடம் என்பன முறையே அபங்க நிலையில் காணப்படுவதுடன் பெருச்சாளி ஆசனத்திலும் அபயகரம் முத்திரையாகவும் நான்கு புஜமும், சந்திர வர்ணமும், வெண்நிற ஆடையும் கொண்ட நிலையில் பூநால், பாம்பு, உத்தரியம், மகர, பத்திர குண்டலம், அங்குசம், மோதகம், பாசம், கலசம் ஏந்திய நிலையில் சாத்வீக குணம் உடைய நிலையில் காணப்படுவார். “சுக்கிலாம் பரதராம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம்.....” என்னும் சுலோகம் கூறும்.

இலக்கியங்கள்

- ❖ வேதங்கள் (இருக்கு, யசர், சாமம்)
- ❖ மகாநிர்வாண தந்திரம் (சிவாகமம்)
- ❖ சிவபுராணம், ஸ்கந்தபுராணம், மச்சபுராணம், முற்கலபுராணம், வராகபுராணம்
- ❖ திருமுருகாற்றுப்படை

- ❖ இதிகாசங்கள்
- ❖ ஏரம்ப உபநிடதம், கேன உபநிடதம், கணபதி உபநிடதம், தைத்திரிய சங்கினை
- ❖ மணிமேகலை
- ❖ திருமுறை பாடல்கள் (12 திருமுறைகள்)
- ❖ கணேச பஞ்சரத்தினம் - சங்கரர்
- ❖ விநாயகர் புராணம் - கச்சியப்ப முனிவர்
- ❖ விநாயகர் கவசம் - காசிப முனிவர்
- ❖ விநாயகர் அட்டகம் - காசிப முனிவர்
- ❖ விநாயகர் அகவல் - ஒளவைவயார்
- ❖ கணேச கற்பம், கணேச சார சந்திரிகை

கணபதியின் பிற பெயர்களும் காரணங்களும்

1. பிள்ளையார் : பிள்ளைகளுக்கு உரிய கடவுள்
2. விநாயகர் : வி - என்றால் மேலானது, நாயகன், தலைவன். எனவே தனக்கு மேலான ஒரு தலைவன் இல்லாதவன்
3. கணபதி : 18 கணங்களின் தலைவன்
4. ஸம்போதரன் : பெருவயிறு படைத்தவர்
5. கஜானர் : யானை முகத்தினை உடையவர்
6. வேழ முகன் : யானை முகத்தினை உடையவர்
7. ஆனைமுகன் : யானை முகத்தினை உடையவர்
8. சூர்ப்பகர்ணர் : சுளகுக் காதினை உடையவர்
9. மூஷிக வாகனன் : மூஷிகத்தை வாகனமாக்கியவர்
10. விக்கினேஸ்வரன் : விக்கினங்களை துன்பங்கள் களைபவர்
11. வக்கிரதுண்டன் : கொடிய மாயையைத் துண்டிப்பவன்
12. கணேசன் : மனம் வாக்கு என்பனவற்றிற்கும் அவற்றைக்கடந்த நிலைக்கும் உரியவர்

சழத்துப் பழமையும் பெருமையும் கொண்ட விநாயகர் ஆலயங்கள்

1. மானிப்பாய் மருதடி விநாயகர்
2. சுழிபுரம் பறாளை விநாயகர்
3. சண்டிலிப்பாய் கல்வளை விநாயகர்
4. நல்லூர் வெயிலுகந்துப் பிள்ளையார்
5. நீர்வேலி அரசகேசரிப்பிள்ளையார்
6. இனுவில் பரராஜ்சேகரப்பிள்ளையார்
7. இனுவில் செகராஜ்சேகரப்பிள்ளையார்
8. முருகண்டி விநாயகர்
9. மட்டக்களப்பு மாமாங்கப்பிள்ளையார்
10. கண்டி கட்டுக்கலை செல்வவிநாயகர் ஆலயம்

வழிபாடுகள்

1. ஆகமம் சார்ந்த வழிபாடு
2. ஆகமம் சாராத வழிபாடு உண்டு.

முதலில் ஆகமம் சாராத வழிபாட்டை நோக்கும் இடத்து தெருவோரம், ஆலமரம், அரசமரம், குளக்கரைகள் முதலான இடங்களில் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. “ஆற்றங்கரை யோரத்திலும் அரசமர நிழலிலும் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார்.....” என்று போற்றுவதையும் ஒளவைப்பிராட்டியார் எளிமையாக வழிபாடு செய்தாள். “பாலுந்தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்.....” என்பதனுடாக புலப்படுகிறது. “அவல் கடலை சண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்.....” என்றும் “அப்பழுப்பழும் அழுது செய்தருளிய தொப்பை அப்பனைத் தொழு வினையறுமே” என்று ஆரம்பகாலத்து மக்கள் பயபக்தியோடு எக்காரியம் தொடங்க முன்னர் விநாயகர் வழிபாட்டோடு ஆரம்பிப்பார்கள்.

ஆனால் இன்று ஆகம முறையிலான வழிபாடும் கோயிலும் பல்கிப் பெருகி இருப்பதும் விநாயகர் வழிபாடு இல்லாத கிரியையே இல்லை என்னும் அளவிற் கு

பெருகியுள்ளது. ஆகம முறைக்கோயிலும் விக்கிரகப்பிரதிஷ்டை முதல் நித்திய, நெமித்திய காமிக கிரியைகள் வளர்ச்சி பெற்றன.

மந்திரம், பாவனை, உற்சவம் என்பன பேணி வழிபாடு செய்யப்படுவதைக் காணலாம். கிரியைகள் ஆரம்பத்தில் பிள்ளையாரை சந்தனம், மஞ்சள், சாணி, களிமண் போன்றவற்றில் ஆவாகணிக்க செய்து பூசை செய்வார்கள்.

விநாயகருக்கு உகந்த அர்ச்சனைப்பத்திரம் அறுகு, வன்னி, வெள்ளௌருக்கம்பூ என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இலகுவான எளிமையான எல்லோரும் வழிபாடக்கூடிய நிலை, முழுமூறை குட்டித் தோப்புக்கரணம் போடுதல் ஆகும்.

விநாயகருக்குரிய வழிபாட்டில் சுக்கிரவாரம், மாதம் தோறும் வளர்பிறைச் சதுர்த்தி, தேய்பிறைச் சங்கடஹர சதுர்த்தி, ஆவணி மாதம் விசேடமாக சதுர்த்தி நடைபெறும். விநாயகர் சஷ்டி அல்லது பெருங்கதை உற்சவம் கார்த்திகை மாதம் தேய்விறை பிரதமை ஆரம்பமாகி மார்கழி மாத வளர் பிறை ஆறாம் நாள் வரை இருபத்தொருநாள் அனுஷ்டிக்கப்படும். இறுதிநாள் கஜமுகாசர சங்காரம் நிகழும். இவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கும் பலனாக குருட்டுத்தன்மை, செவிட்டுத்தன்மை, சந்ததியின்மை, குடும்ப சச்சரவு, நோய் யாவும் நீக்கம் பெறல்.

மேலும் கணபதி ஹோமம் விசேடமாக அமைகிறது. இதில் கணபதியை அக்கினி வடிவில் எழுந்தருளிவித்து ஒம் குண்டத்தில் அவிப்பொருள் யாவும் சொரிதல் ஆகும். அவல், கடலை, அரிசிமா, மோதகம், கரும்பு, இளநோர், வெள்ளரிப்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய், வில்வம் யாவும் உகந்த பொருளாகும். யாழ்ப்பாணம் எங்கணும் ஐந்துமுகப் பிள்ளையார் தரிசனம் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறு விநாயகரை ஆவாகனம், அர்ச்சனை, தோத்திரம், வாழ்த்து, விடைபெறல் என்ற கிரியை முறையிலும் வழிபாடாற்றி அருள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விநாயகர் அருள்பெற்ற பெருந்தகைகளாய் நோக்கும் போது ஒளவையார், மெய்கண்டார், அகத்தியர், நம்பியாண்ட நம்பி, இராவணன். எனவே விநாயகனை வழிபட்டு எக்காரியத்தையும் தொடங்க வேண்டும். பின்னையார் சுழிபோட்டுச் செயலெலுவும் தொடங்கு என்பதற்கு அமைய நாமும் இந்நெறி செயற்பட்டு கணபதியை தொழுதால் கவலைகள் பறந்திடும். எனவே மரபுவழியாக இவ் வழிபாடு உலகெலாம் பரவியிருப்பதைக் காணலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகள் - கலாநிதி. ப. கோபாலகிருஸ்ன ஜயர் B.A (Hons) (cey) Ph.D (Jaffna) இந்துநாகரிகத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்
2. விநாயகபுராணம்
3. தேவீபராக் கிரமம் - திருமகள் விலாச அச்சியந்திரசாலை, சென்னை - 1938
4. அர்த்தமுள் ஆன்மீக குறிப்புக்கள் - சுவாமி அபயானந்தஜிதாஸ் - 2003
5. திருமுருகாற்றுப்படை - நண்பர்கள் அச்சகம், சென்னை - 18, 1970
6. இந்துநாகரிகம் முதலாம் பாகம் - வித்துவான் சொக்கலிங்கம் - 1995
7. இந்துசமயம், இந்துநாகரிகம் - ஆசிரியர் அறிவுரைப்பு வழிகாட்டி - 2009 தொடக்கம் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.
8. ஞானச்சடார் - தொண்டமனாறு செல்வச்சந்திதி, ஆச்சிரமம் 2009, 2006 ஆவணி, வைகாசி மலர்கள்
9. இந்து நாகரிகம், இந்துசமயம் - திருமதி. சாந்தி கேசவன், ஆசிரிய ஆலோசகர், மட்டக்களப்பு - 1998

அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்

இளஞ்சைவப்புலவர் தேர்வு - 2010

சாத்திரம்

சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்தபண் டிதார்
ச. முகுந்தன் B.A ஆசிரியர்

வினாக்கள்

1. சைவசித்தாந்த நூல்கள் பதினான்கினது பெயர்களை எழுதி, அவற்றுள் ஏதாவதோரு நூலின் வரலாற்றையும் பொருள் அடக்கத்தையும் சுருக்கமாகத் தருக.
2. பின்வரும் செய்யுளை இடம் சுட்டி, அச்செய்யுளின் பொருளையும் தருக.
“கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை என்றமையால் கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பதனைக் – கண்ணப்பன் தாமறிதல் காளத்தி யாரறிதல் அல்லது மற்று) யாமறியும் அன்பன் றது.”
3. “கொடிக்கவி” என்னும் நூலாக்கத்தின் வரலாற்றையும் கோவிற் கொடியேற் றத் தின் உட் பொருளையும் தெளிவுபடுத்துக.
4. பின்வரும் உவமைகள் எந்நூலில், எப்பொருளை, எவ்வாறு காட்டுகின்றன.
 1. அகர உயிர் போல்.....
 2. தாடலை போல்.....
 3. தரையை அறியாது திரிவார் போல்.....

விடைகள்

வினா 1

திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாஇருபால்து, உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், சங்கற்பநிராகரணம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பெளால்றோடை, உண்மைநெறி விளக்கம், நெஞ்சுவிடுதாது, கொடிக்கவி

திருவுந்தியார் - திருவியலூர் உய்யவந்த தேவர் கி.பி 1147, 45 பாடல் கொண்டது. உந்திபற என முடிவதால் உந்தியார் என அழைக்கப்படுகிறது. உம்முடைய தீமை எல்லாம் பறக்கட்டும் என்பது பொருளாகும்.

- பொருள்டக்கம்**
கடவுள்நிலை :- பதியின் பல்வேறு நிலைகளையும் கூறுகிறது.
- உயிரின் இயல்பு** :- பசு மலங்களோடு நிற்பதையும் மலம் நீங்கிய முத்தி நிலையையும் குறிப்பிடுகிறது.
- சிவமாம்தன்மை** பெறவழி :- மலம் நீங்க உலகப்பற்று சிவத்தின் மீது வைத்தல் வேண்டும்.
- முத்திநிலை** :- திருவருள் பெற்றவர் இன்புறும் நிலை
- திருக்களிற்றுப்படியார்** :- திருக்கடவுர் உய்யவந்த தேவர், கி.பி 1177, 100 வெண்பா பொன்னம்பலத்தில் கீழ்ப்படியில் வைத்த ஏட்டினை கல்யாணை தூக்கி மேற்படியில் வைத்தது. (களிறு - யானை) இந்நாலில் நாயன்மார்கள் வரலாறும், அற்புதமும் கூறப்படுகிறது.
- இறையும்உயிரும்** :- பரம்பொருள் சிவமும் சக்தியுமாய் நிற்கும் மெஞ்ஞானிக்ஞக்கு உபதேசம் செய்வார் ஆன்மாக்களின் மலங்களைப் போக்கி முத்தியைக் கொடுக்கும்.
- சாதனம்** :- நாற்பாதங்களைக் குறிப்பிடுகிறது. மெல்வினை, வல்வினை பற்றிக் கூறுகிறது. ஆறு ஆதாரங்களில் இறைவனை வழிபடும் முறை கூறப்படுகிறது.
- அணைந்தோர் தன்மை** :- தன்னை அன்பு கொண்டு வழிபட்டோரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வார். உதாரணம் - கண்ணப்பரை காளத்தியப்பநாதர் சேர்த்தார்.

வினா 2

வது பாடல்

கண்ணப்பனுடைய அன்பு போல ஓர் அன்பும் இல்லை. மாணிக்கவாசகர் திருவுளம் பற்றியபடியால் கண்ணப்பன் அன்பு போன்ற அன்பின்மை கண்ணப்பர் அறிந்தது மட்டுமல்ல காளத்திநாதர் அறிந்ததும் நாம் அறிந்த அன்பும் அல்ல அது மேலான அன்பு ஆகும்.

வினா 3

கொடிக்கவி

சிதம் பரத்தில் ஏறாது நின்ற கொடியை உமாபதி சிவாசாரியார் கொடிக்கவி பாடி ஏற்றிவைத்தார். 4 பாடல் மட்டும் கொண்டது.

ஒளியான ஞானமும் இருளாகிய ஆணவழும் ஒரே இடத்தில் இருக்கும். ஆணவம் விஞ்சினால் ஞானம் மறையும் ஞானம் விஞ்சினால் ஆணவம் மறைந்திடும். தீட்சையினால் மலம் நீங்க திருவருள் கூடி முத்தி பெறும் பொருட்டு கொடியேற்றப்படுகிறது.

“அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆற்றெழுத்தும் நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் – நெஞ்செழுத்தி பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும் சூசாமற் காட்டக்கொடி.”

அஞ்செழுத்து – சிவாயநம்

எட்டெழுத்து – ஓம் ஆம் ஓளம் சிவாயநம்

ஆற்றெழுத்து – ஓம் நமசிவாய

நாலெழுத்து – ஓம் சிவய

பிஞ்செழுத்து – வ

பேசும் எழுத்து – சக்தி (வ)

பேசா எழுத்து – சி

எனும் எழுத்தை உச்சரித்து ஐந்தெழுத்தின் சொருபத்தை அறிந்து பின் சிவசக்தியையும் ஒருவர் தனது சித்தத்தில் நிறுத்தி வைப்பின் சிவசக்தி தன்னையும் காட்டி, சிவத்தையும் காட்டி இரண்டறக்கலக்கச் செய்யும் என்பதை விளக்க கொடியேற்றப்படுகிறது.

வினா 4

1. திருவருட் பயனிலேயே முன்று குறளும் கூறப்படுகிறது. பதியின் சர்வவியாபகத்தன்மையும் கண்களுக்கு புலப்படாத தன்மையும். எல்லாவற்றுக்கும் முதலாய் இருப்பதும்.
2. ஆன்மாவும், சிவமும் அதவைதமாய் இணைந்திருக்கும். முத்தி நிலையை விளக்குகிறது. தாள் + தலை = தாடலை
3. தாம் வாழ்வதற்கு இத்தரையே (மன்) ஆதாரம் எனவறியாது தமக்கு தாமே ஆதாரம் என ஆன்மாக்கள் செருக்குற்றுத் திரிவர்.

அகில இலங்கை சைவப்புலவர் சங்கம்
இளஞ்சைவப்புலவர் தேர்வு – 2010
உரைநடை

வினாக்கள்

- 1) 1) விநாயகர் என்பதன் பொருள் யாது?
2) சிவமூர்த்தங்களின் பெயர் நான்கு எழுதுக.
3) சோமசூக்தப் பிரதட்சணம் என்றால் என்ன?
4) பரார்த்தலிங்கங்கள் ஐந்தின் பெயரையும் எழுதுக.
5) சான்றவர் ஆராய்ந்திடத்தக்கவாம் பொருள் என்பது யாது?
6) எழுவகைத் தீட்சைகளையும் எழுதுக.
7) பெரியபுராணத்தில் குறிப்பிடப்படும் தொகையடியார் யாவர்?
8) தசாயுதங்களையும் எழுதுக.

- 2) 1) மகோற்சவம் என்பதன் பொருள் யாது?
2) மகோற்சவக் கிரியைகள் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்குக.
3) மகோற்சவக் கிரியைகள் உணர்த்தும் தத்துவார்த்தமான பொருளை எடுத்துக்கூறுக.

- 3) 1) தீட்சை என்பதன் பொருள் யாது?
2) தீட்சையின் பிரிவுகள் எவை?
3) சைவசமயத்தவர் சமய தீட்சை பெறவேண்டியதன் முக்கியத்துவம் ஏன் என்பதை விளக்குக.

விடைகள்

- 1) 1) தனக்குமேல் தலைவர் இல்லாதவர்
2) தெட்சணாமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், லிங்கோற்பவர், அர் த் தநாரோஸ் வரர், நடராஜர், பிச் சாடனர், சண்டேஸ்வர அனுக்கிரக மூர்த்தி, சந்திரசேகரர்

- 3) பிரதோசகாலத்தில் சிவன் கோவிலை வீதிவெலம் வரும் முறையாகும்.
 - 4) காணலிங்கம், தைவிதலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானிடலிங்கம், சுயம்புலிங்கம்
 - 5) பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள்
 - 6) நயனம், பரிசம், வாசகம், சாத்திரம், யோகம், மானசம், ஒளத்திரி தீட்சை
 - 7) பக்தராய் பணிவார்கள், தில்லைவாழுந்தனர்கள் பரமனையே பாடுபவர்கள், முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்கள், முழுநீருபுசிய முனிவர்கள், சித்தத்தை சிவன் பால் வைத்தார்கள், திருவாழூர் பிறந்தார்கள் பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்கள்.
 - 8) மழு, சூலம், வாள், கதை, வில்அம்பு, பாசம், தீ, சங்கு, கேடயம்.
2. 1) மகா + உற் + சவம் = மேலான ஐந்தொழில், உத்தம யாகம் எனப் பொருள்படும்.
- 2) மகோற்சவம் ஆண்டிலே ஒரு தடவை நடைபெறும் நெநுமித்திய கிரியையாகும். கொடிமரம் நாட்டப்பட்ட ஆலயங்களில் தம்பம், விம்பம், கும்பம், எழுந்தருளி மூர்த்தம், சிவாசாரியார் ஆகிய 5 இடங்களிலும் தெய்வத்தின் சாந்நித்தியம் நிறைவாக இருக்கும். கொடியேற்றத்திற்கு முதல் நாள் மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், வாஸ்துசாந்தி, கிராமசாந்தி என்பன நடைபெறும். கொடியேற்றத்தன்று விசேட அபிஷேகம், ஆராதனை, பேர்தாடனம், கொடிப் படம் வீதி வலம் வருதல், சிவன் எழுந்தருள், சமஸ்ததேவ ஆவாகனம், கொடியேற்றம், அபிஷேகம், பூசை, தீபாராதனை, ஆசீர்வாதம் என்பன இடம்பெறும். 9 திக்குகளிலும் அத் தேவதைகளை அழைப்பித்து அவ்வவ்விடத்தில்

நிலை நிறுத்துவர். தினமும் காலை மாலை உற்சவம், தேரின் முதனாள் சப்பறத் திருவிழா, அதற்கு முதனாள் மாலை வேட்டைத் திருவிழா, இரவு பூந்தண்டிகைத் திருவிழா நிறைவுநாள் பகல் சூர்ணோற்சவம், தீர்த்தத் திருவிழா, இரவு திருவூஞ்சல், கொடியிறக்கம், மெளனோற்சவம், சண்டேஸ் வரர் உற்சவம், சிவாசாரிய உற்சவம் நடைபெறும். மறுதினம் திருக்கல்யாணத் திருவிழா நடைபெறும்.

- 3) மகோற்சவம் சிவன் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு நிகழ்த்தும் ஐந்தொழிலைக் குறித்து நிற்கின்றது. மேலும் நித்திய பூசையில் ஏற்படும் குறைபாடுகளை நீக்கி மந்திர பூர்வமாக பக்திபூர்வமாக, கிரியா பூர்வமாக, திரவிய பூர்வமாக நிறைவான கிரியைகளைச் செய்வதும், ஊர் மக்கள் எல்லோரும் வந்து வழிபாடு செய்தல், நேர் த் திகளை நிறைவேற்றுதல், விரத அனுட்டானங்களைக் கடைப்பிடித்தல், சைவசமய உண்மைகளை, கலாசார விழுமியங்களை அறிதல், கடைப்பிடித்தல் போன்றனவும் அமையும்.

படைத்தல் - கொடியேற்றமும் அதற்கு முன் நிகழும் கிரியைகளுமாகும்.

காத்தல் - 2ம் திருவிழாமுதல் சப்பறத்திருவிழா வரையான உற்சவங்களாகும்.

அழித்தல் - தேர்த்திருவிழாவாகும்

மறைத்தல் - மஞ்சட்பொடியிடிக்கும் சூர்ணோற்சவம்

அருளால் - தீர்த்தோற்சவம், கொடியிறக்கம்,

சண்டேஸ் வரர் உற்சவம், சிவாசாரிய உற்சவம், திருக்கல்யாணம் என்பனவாகும்.

3. 1) தீ - கொடு, ஷை - கெடு - ஞானத்தைக் கொடுத்து பாசத்தைக் கெடுத்தல்.

- 2) சமயதீட்சை, விசேட தீட்டை, நிர்வாண தீட்சை, ஆசாரிய அபிஷேகம், சமய தீட்சை முன்கூறியவாறு ஏழு வகைப்படும்.
- 3) தீட்சை பெற்றவனே சைவசமயி ஆவான். சிவனை வழிபாடத் தகுதியானவன். விரதங்களைக் கடைப் பிடிக்கவும் விரத பயனைப்பெறவும், உபயகாரர்களாக நின்று கிரியைகளைச் செய்விக்கவும் பயன்பெறவும் தகுதி பெறுகின்றான். உருத்திராக்கம் அனிய, தேவாரத்திருமுறைகளை ஒது, பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை உச்சரிக்க தீட்சையே தகுதியாகும். வீட்டுக்கிரியை களான திருமணம், மரணச்சடங்கு, சிரார் த்தம் செய்யவும் தீட்சை அவசியம். தீட்சை பெறாதவன் சிவவிங்க பூசை செய்ய முடியாது, பிரசங்கம், புராணபடனம் செய்யமுடியாது. ஞான நூல்களைக் கற்றாலும் தெளிவு பெறமுடியாது. சிவதீட்சையே ஏனைய தீட்சைகளைப் பெறவும் மலங்களை நீக்கவும் மேலான சிவன் குருவடிவாக வந்து அருள் புரியவும், ஞான அனுபவம் பெறவும் சிவனை நேரடியாக தரிசிக்கவும் உதவுகிறது என்பதை கதைகளுடாக விளக்குதல்.

குருவருளால் முத்திபெற்றவர் 11 பேர்

திருஞானசம்பந்தர்	கணநாதர்
திருநாவுக்கரசர்	அப்பூதியடிகள்
திருநாவுக்கரசர்	சோமாசிமாறர்
திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்	திருமூலர்
மங்கையற்கரசியார்	குலச்சிறையார்
பெருமிழலைக்குறும்பர்	

சைவசித்தாந்த விடைகள்

1. சிவபெருமான்
2. பதி, பசு, பாசம்
3. சைவம்
4. நால் வேதம், 28 சைவாகமம்
5. பன்னிரு திருமுறை, 14 மெய்கண்ட சாஸ்திரம்
6. தாயுமானவசவாமி
7. நாம் சிவனை வணங்கி முத்தியின் பம் பெறும் பொருட்டாகும்
8. பத்ததிகள்
9. திருமூலர் - திருமந்திரம்
10. மணிமேகலை
11. 36
12. சாங்கியம்
13. சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம்
14. சைவசித்தாந்தம் /ஞானாபாதம்
15. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை வாழ்க்கையில் கடைப் பிடிப்பவர்கள்
16. சிவஞானசித்தியார்
17. ஈசானம்
18. தேவி காலோத்தரம்
19. அகோரம்
20. இன்னுவில் காரைக்கால் சிவன் கோயில்
21. இராஜசிம்மன்
22. திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார்
23. விஞ்ஞானகலர்
24. கேவலாவத்தை, சகலாவத்தை, சுத்தாவத்தை
25. ஆன்மாக்கள் முற்பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் தொகுதி
26. அருளஸ்
27. திருப்புகழ்
28. சிவம், சக்தி, சதாக்கியம், ஸஸ்வரம், சுத்தவித்தை
29. திருத்தொண்டர் புராணம்
30. அச்சுத களப்பாளர், மங்களாம்பிகை

31. சதாசிவ சிவாசாரியார்
32. மறைஞானசம்பந்தர்
33. அருவுருவத் திருமேனி / சிவலிங்கம்
34. ஆகாமியம்
35. உண்மை விளக்கம்
36. சிவஞான முனிவர் / மாதவசிவஞான யோகிகள்
37. திருநந்தி தேவர், சனற்குமாரர், சத்திய ஞான தரிசினிகள், பரஞ்சோதி முனிவர்
38. 12, 39, 81
39. 328, 301
40. ஞானாமிர்தம், வாகீசர்
41. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
42. மறைஞானசம்பந்தர், சிவாக்கிரக யோகிகள், ஞானப்பிரகாசர், நிரம்ப அழகிய தேசிகர், மாதவச் சிவஞானயோகிகள், சுப்பிரமணிய தேசிகர்
43. காசிவாசி செந்திநாதையர்
44. கொடிக்கவி
45. உண்மை விளக்கம்
46. திருமுறைகண்ட புராணம், சேக்கிழார் நாயனார் புராணம், கோயிற் புராணம்
47. குருஞானசம்பந்தர், நமசிவாய மூர்த்திகள்
48. ஆதி ஆன்மீகம், ஆதி தைவிகம், ஆதி பெளதிகம்
49. ஐப்பசி சுவாதி
50. சிவஞானபோத வசன அலங்காரதீபம்
51. கச்சியப்பசிவாசாரியார், கந்தபுராணம்
52. கன்மம், மாயை
53. ஆன்மாக்களின் உடலை
54. ஆன்ம சித்சக்தி
55. ஆன்மாவை அனுவண்வாக்குவது. அனுத்தன்மை ஆக்குவது
56. மாயை
57. 25 போகவடிவம், யோகவடிவம், கோரவடிவம்
58. சிவபெருமான்
59. நந்தி
60. உள்ளார்ந்த அகவழிபாடு

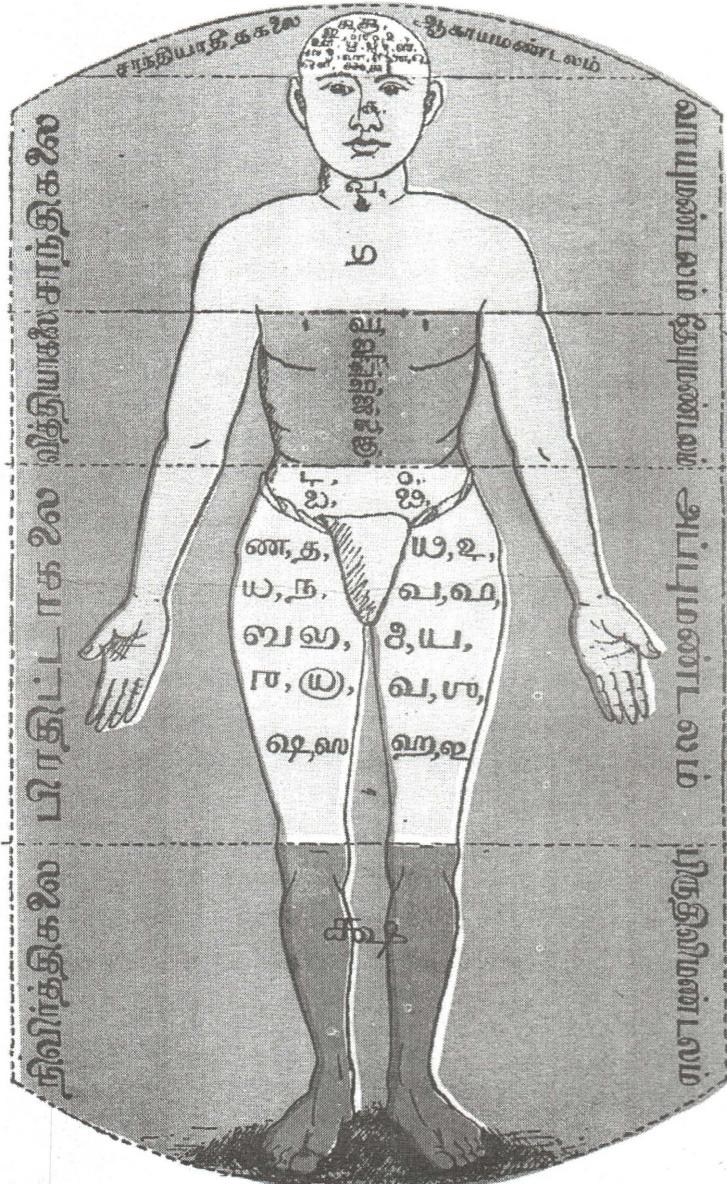
61. ஒருவர் தன்னை சிவமாகப் பாவனை செய்தல்
62. 28 சைவாகமம், 4 வேதங்கள்
63. உருத்திரனின் கண்
64. வழி எனப்பொருள்படும்
65. ஒரு ஆண்மகனின் உடம்பினை / தேகத்தினை
66. சாயுச்சியமுத்தி
67. உடல் இருக்கும் போதே ஒருவர் முத்தி பெற்ற நிலை
68. உடலை வருத்தாது செய்யும் வழிபாடுகள் உதாரணம் திருமுறை ஒதல், சரியைத் தொண்டுகள்
69. உமாபதி சிவாசாரியார்
70. மறைஞானசம்பந்தர்
71. சுத்தபூசை
72. சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார்
73. கலாந்தி, பண்டிதமணி மு. கந்தையா
74. சேர் பொன் இராமநாதன்
75. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
76. கொழும்பு மு. திருவிளங்கம்
77. சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரனார்
78. Saiva School of Hinduism.

An outline of Sivagnana botham with a rejoinder to a Christian critic,
The Glories of Saivism

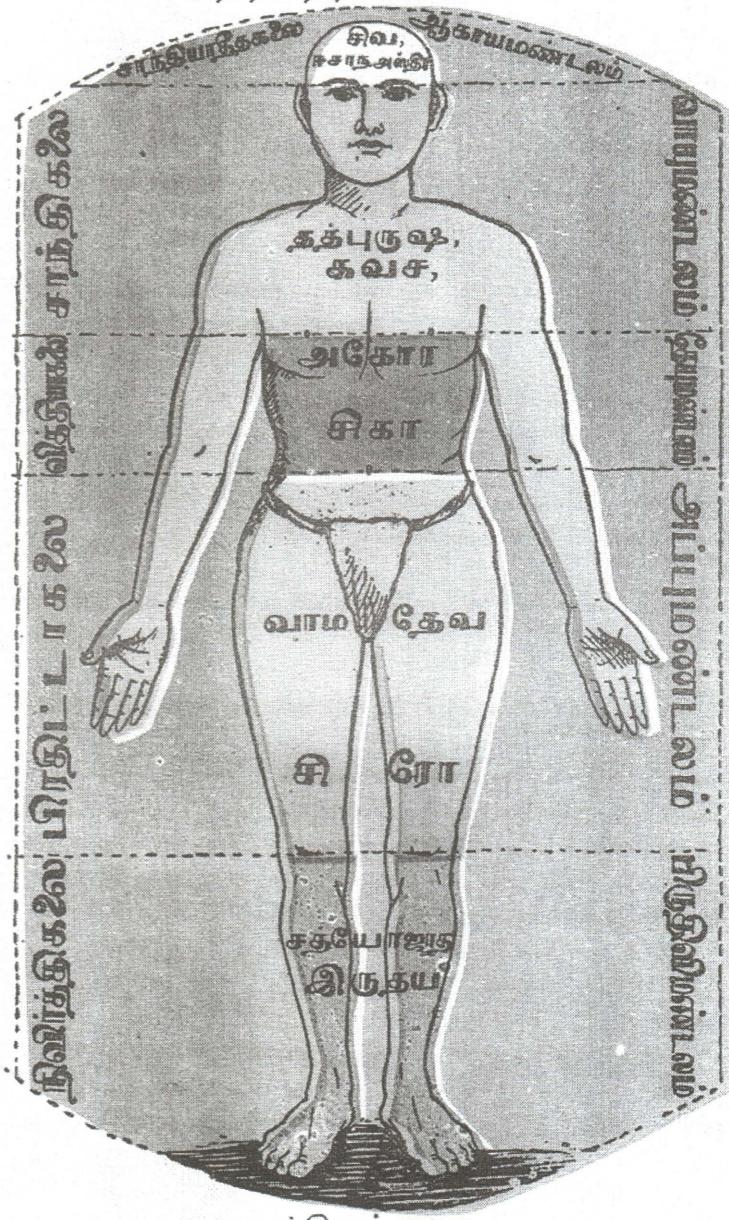
79. சேர் பொன் இராமநாதன்
80. சைவப்புலவர் சைவசித்தாந்தபண்டிதர் ஏ. அனுசாந்தன் M.A
81. சித்தாந்த இரத்தினம் க. கணேசலிங்கம்
82. விஞ்ஞான மாணவன் அ. விசுவநாதபிள்ளை
83. சைவப்புலவர் வ. கந்தசாமி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அன்னை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
84. உமாபதி சிவாசாரியார் - சிவப்பிரகாசம்
85. 13, 14ம் பாடல்கள்
86. சிவன் அருவுருவும் அல்லன் சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன் பவமுதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவானும் அல்லன் தவம் முதல் யோகம் தரிப்பவன் அல்லன் தானே இவை பெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே.

87. சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம் - 115
88. சிவஞானசித்தியார்
89. “ஞாலமதில் ஞானநிட்டையோருக்கு....”
90. இருத்தல், கிடத்தல், இருவினை இயற்றல், விடுத்தல், பரநிந்தை செய்தல், மேவல்
91. இரத்தினத்திரயம், தத்துவத்திரய நிர்ணயம், தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவப் பிரகாசிகை போககாரிகை, மோட்சகாரியை, நாதகாரியை, பரமோட்சநிராச காரியை
92. தத்துவ ரூபம் ஆன்ம ரூபம் சிவரூபம்
 தத்துவ தரிசனம் ஆன்ம தரிசனம் சிவ தரிசனம்
 தத்துவ சுத்தி ஆன்மசுத்தி சிவயோகம்
 சிவபோகம்
93. பாடனாவாத சைவம், போதவாதசைவம், சிவசமவாத சைவம், சிவசங்கிராந்த வாத சைவம், ஈஸ்வர வாத சைவம், நிமித்த காரணபரினாம வாத சைவம்
94. பதிமுதுநிலை, உயிரவை நிலை, இருண்மல நிலை, அருளது நிலை, அருளூரு நிலை, அறியும் நெறி, உயிர் விளக்கம், இன்புறு நிலை, ஐந்தெழுத் தருணிலை, அணைந்தோர் தன்மை.
95. மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வன் னாத்துவா, தத்துவாத்துவா, புவனாத்துவா, கலாத்துவா
96. சாக்கிரம், சொர்ப்பனம், சமுத்தி, துரியம், துரியாதீதம்
97. மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம்
98. சிவம் சக்தி நாதம் விந்து சதாசிவம்
 பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன்
99. அனந்ததேவர் சீகண்டருத்திரர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், திரிமூர்த்தர், சிகண்டி, ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர்.
100. பிரம்மசாலோகம், பிரம்ம சாமீபம், பிரம்ம சாரூபம், விஷ்ணு சாலோகம், விஷ்ணு சாமீபம், விஷ்ணு சாரூபம்

சைவசිත்தாந்த விளக்கப்படம்

சைவசித்தாந்த விளக்கப்படம்

“மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அகில வைங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பொன்விழா யொன்னிழா ஆண்டு 1960 - 2010

யாழ் அலுவலகம்,
153, கே.கே.எஸ் வீதி,
கொக்குவில்,
ஸ்ரீலங்கா.
T.P : +94212223458

இணைப்பாளர்
(புலம்பெயர் நாடுகள்)
செல்லத்துரை நாவரசன்
Tel : 00447956497291
email - saivapulavar@hotmail.com

கொழும்பு அலுவலகம்,
16, இரத்னாகர பிளோஸ்,
தெகிவளை,
ஸ்ரீலங்கா.
T.P : +94112739238

நிர்வாகசபையினர்

தலைவர்	: சைவப்புலவர் மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை ஓய்வு நிலை அதிபர் I
செயலாளர்	: சைவப்புலவர் செ. கந்தசத்தியதாசன் M.A. ஆசிரிய ஆலோசகர்
தேர்வுச் செயலாளர்	: சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை ஓய்வு நிலை அதிபர் I
பொருளாளர்	: சைவப்புலவர்சி. நந்தகுமார் வங்கி முகாமையாளர்
சைவப்பிரசார அமைச்சர்	: சைவப்புலவர் கா. கமலநாதன் ஆசிரியர் M.A.
	சைவப்புலவர் பொன் சுகந்தன்
உபதலைவர்கள்	: சைவப்புலவர் சா. தில்லைநாதன் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் ஓய்வுநிலை சைவப்புலவர் சி. சிவசுப்பிரமணியம்
உப செயலாளர்	: சைவப்புலவர் ச. முகுந்தன் ஆசிரியர்
உபதேர்வுச் செயலாளர்	: சைவப்புலவர் க. நித்திய தசீதரன் ஆசிரியர்
போஜுகர்	: சைவப்புலவர்சைவப்பூஜணம் இ. செல்லத்துரை ஓய்வுநிலை அதிபர்
	சைவப்புலவர் ந. புகன்ஸ்ரீந்திரன் M.A.
	சைவப்புலவர் கு. சுமுகவிங்கம் M.A.
	சைவப்புலவர் கி. சிவமணி ஓய்வுபெற்ற அதிபர்
	சைவப்புலவர் ந. திருக்குமரன் B.A.
	சைவப்புலவர் த. குமரன் B.A.
	சைவப்புலவர் ச. ஸ்ரீகாந்தன் B.A.
	சைவப்புலவர் ஆ. சிவகுமார் B.A.
	சைவப்புலவர் க. கஜரூபன் B.A.
	சைவப்புலவர் செல்வி வி. கந்தையா M.Phil
	சைவப்புலவர் செல்வி இ. சியாமினி B.A.
	சைவப்புலவர் திருமதி. பா. மீன்லோஜினி B.A.
	சைவப்புலவர் திருமதி. ப. உருத்திராதேவி B.A.
	சைவப்புலவர் திருமதி. ஜெ. ஜெயசித்திரா B.A.
	சைவப்புலவர் திருமதி. செ. தயாளினி M.A.

“மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

அகில வைங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கப் பொன்விழா பொன்விழா ஆண்டு 1960 - 2010

யாழ் அலுவலகம்,
153, கே.கே.எஸ் வீதி,
கொக்குவில்,
யீலங்கா.
T.P : +94212223458

இணைப்பாளர்
(புவம்பெயர் நாடுகள்)
செல்லத்துரை நாவராசன்
Tel : 00447956497291
email - saivapulavar@hotmail.com

கொழும்பு அலுவலகம்,
16, இரத்னாகர் பிளோஸ்,
தெகிவளை,
யீலங்கா.
T.P : +94112739238

சைவசமயக் கலைப் போட்டிகள்

அதிபர் அவர்களுக்கு,

அகில இலங்கைச் சைவப்புலவர் சங்கத்தின் பொன்விழாவை முன்னிட்டு பாடசாலை மாணவர்களுக்கிடையில் பின்வரும் சைவசமயக் கலைப் போட்டிகளை நடாத்தி விருதுகள் வழங்கவேண்டும். இப்போட்டிகள் 12.09.2010 ஞாயிறு, வண்ணை நாவலர் மகாவித்தியாலயத்தில் காலை 8.00 மணிக்கு ஆரம்பமாகும்.

இப்போட்டிகளில் தங்கள் மாணவர்களைப் பங்குபெறச் செய்து எமது பணிக்கு உதவுமாறு வேண்டுகின்றோம். சைவசித்தாந்த அறிவுப்போட்டி 13.09.2010 திங்கள் பிற்பகல் 2 மணிக்கு வண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலயத்தில் நடைபெறும்.

1. பேச்சு	- தனி ஒருவர்
2. சைவசமய வினாடிவினா	- தனி ஒருவர்
3. பஞ்சபுராணம் ஓதுதல்	- தனி ஒருவர்
4. கதாப்பிரசங்கம்	- தனி ஒருவர்
5. அபிநயம்	- இருவர்
6. சைவசித்தாந்த அறிவுப்போட்டி	- ஐவர்
7. இசைநாடகம்	- நால்வர்
8. வில்லுப்பாட்டு	- அறுவர்
9. புராணபடனம்	- இருவர்

மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை
தலைவர்

செ. கந்தசத்தியதாசன்
கௌரவ செயலாளர்
0776132176

திருக்காளசம்பந்தம்

திருநாவுக்கரசன்

சுந்தரம்

மாணிக்கவாசகம்

நூபன் மிறின்பேரஸ், ஆகைக்கோட்டை.